

KADINA YÖNELİK ŞİDDETE KARŞI MÜCADELE GÜNÜ

25 KASIM
CUMA
20.00

GALATASARAY
LİSESİ ÖNÜ

EMEKÇİ KADINLAR

FAŞİZME VE GERİCİLİĞE KARŞI DÜNYAYA BAŞKALDIRIYORUZ!

Dört bir yandan kuşatılmaya, boğulmaya çalışılıyor. Dinci gerici-lik sadece biz kadınlara değil, insana dair olan ne varsa saldırıyor, yok etmeye çalışıyor. Halkın örgütlenme alanlarını yok edip, temsilcilerini, gazetecilerini, avukatlarını zindanlara atarak bizi susturmaya çalışıyorlar.

Susmayacağız. Susmayacağımızı her yerde gösterdik, göstermeye devam edeceğiz.

25 Kasım 2016 Cuma günü, Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü'nde Emekçi Kadınlar (EKA) Olarak saat 20.00'de Galatasaray Lisesi Önünde olacağız... Sadece kadınlara değil, tüm insanlığa yapılan saldırılara, katliamlara karşı, tüm kadınları bir arada olmaya çağırıyoruz.

49 YIL HÜKÜM
GİYEN
YENİ EVREDE
MÜCADELE BİRLİĞİ
DERGİSİ
YAZI İŞLERİ
MÜDÜRÜ
SAMİ TUNCA
3 YILDIR
TUTSAK! DERHAL
SERBEST
BIRAKILMALIDIR

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

16 - 30 Kasım 2016/ S 012 / 1 TL

KORKUYORLAR!

Daha önce televizyon ve radyo kanalları kapatılmıştı. Sonra gazete ve dergiler. Şimdi de dernekler. Sıra derneklere geldi. Kararname ile art arda kapanıyor 370 dernek. Bunların büyük kısmı sosyalist, demokrat, yurtsever, ilerici dernekler.

Soluk borularını tıkamaya çalışıyorlar, ayağa kalkmak için fırsat bulamamış emekçiler diye uğraşıp duruyorlar. Belediyelere el koydular, başkanları tutukladılar, milletvekillerini tutukladılar, gazetecileri tutukladılar, öğrencileri-öğretmenleri tutukladılar... Her eyleme saldırıyorlar, davalar açıyorlar. Korkuyorlar. Korkuları dağları aştı. Bakın, şimdi de açıkça devrimci tutsakları öldürmekle tehdit ediyorlar. Dinci-faşizmin parlamentodaki adamlarından biri, sosyal medyada “eğer Erdoğan’a suikast olursa halk cezaevini basıp ‘teröristleri’ öldürebilir” diyerek nasıl bir

siyasi rehine politikası izlediklerini alenen ortaya koydu. Hitler faşizminden 12 Eylül faşist cuntasına kadar tüm gericiler benzer yolu izlediler tarih boyunca. Şimdi de bu dinci-faşistler aynı yolu izliyor. Zindanlar sorunu zaten her halk devriminin en temel sorunlarından biridir. Her devrim önce kendi öncülerini zindanlardan kurtarmakla başlamalıdır işe. Bugün bu çok daha yakıcı bir sorun haline geldi.

Tüm gözdağı, baskı ve sindirme çabalarına rağmen baş eğmiyor emekçiler. Derneklere vurulan mühürler sökülüp atılıyor, insanlar kurumlarda nöbetler tutuyor. Dişe diş bir karşı koyuş, her alanda dik duruş... İşçiler siyasal gösteriler yapıyor, sokaklara çıkıyor. OHAL, mahkeme, zindan... kar etmiyor. Dinci-faşizm teslim alamadığı toplum karşısında kaybetmeye mahkum.

>>Editör...

HESAPLAR TUTMUYOR

Gültan Kışınak'la Fırat Anlı'nın önce gözaltına alınıp ardından tutuklanmaları, faşist devlet ile dinci faşist iktidarın politikalarında yeni bir dönüm noktasına işaret ediyordu. Bu sıradan bir gözaltı ve tutuklama değildi.

Sonraki günler, dinci faşist iktidarın yönelimini tüm yönleriyle ortaya koydu: Kendinden yana olmayan herkese gözdağı vermek ve tam bir korku atmosferi yaymak için baskın ve tutuklamalara hoyratça devam edilecekti.

3

Devrimci Hedeften Şaşmadan

C.Dağlı

2

Serhıldanla Zafere

Taylan Işık

4

Ne Yapmalı?

Ali Varol Günel

5

Öğrenci Gençlik
Ve YÖK

Umut Güneş

7

“Muhalefet” Değil Devrim

Özgür Güven

8

Milyonların Parti
Tutumu Ve Bilinci

Umut Çakır

10

DEVİRİMCİ HEDEFTEN ŞAŞMADAN

BAŞYAZI

C. Dağlı

Bilinçli ve hedefli eylemin önemi üzerinde durduk, fakat, bunun önemi üzerinde ne kadar dursak yine de azdır. Her devrimin temel sorunu olan iktidarın ele geçirilmesi sorunu, çözülmesi gereken güncel bir sorun olarak karşımıza çıkmışsa, hedefli eyleme bu kadar vurgu yapmamızın nedeni kendiliğinden anlaşılır.

Devrimci eylemleri yükseltmek; nesnel toplumsal koşulların dayattığı bir görevdir. Proletaryanın devrimci sınıf mücadelesi, tarihsel sürecin, itici gücüdür. Ancak, ne kadar yükseltile de, devrimci bir hedefe bağlanmayan eylemler istenilen sonucu vermez. Proleter sınıfın hedefi çok nettir: Sosyalizme geçilmesi, insanlığın sermayenin boyunduruğundan kurtarılması amacıyla, iktidarın emekçiler tarafından ele geçirilmesi. Böylesi devrimci bir hedeften yoksun kalan eylemler sonuca varmadan, yarı-yolda kalır. Devrimci hedefle bağıntılı konamayan eylemleri zorunlu olarak reformist istemlerin bir aracı olur. Burada, ayırım çizgisi tüm berraklığıyla ortaya konmalıdır.

Devrimci sınıf partisinin programı, proletaryanın kurtuluşunun teorik-pratik ifadesidir. Emekçilerin mücadelesinin içeriğidir. Kapitalist toplumda, emekçiler sosyalizmden uzaklaştıklarında, burjuvazinin ideolojik etkisine girerler. Bu nedenler, emekçileri sosyalizmin devrimci ideolojisiyle eğitmek, toplumsal kurtuluş kavgasında yaşamsal öneme sahiptir.

Bu ilkesel yaklaşım pratikte de uygulanmalıdır. Devrimi sürekli ileriye erteleyenler, böylece, kitleleri parlamentarizm ve yasalılık hayalleriyle aldatmış olur ve dolayısıyla onları kapitalistlerin egemenliğine terketmiş olur. Sosyalizmden yüz çeviren, yüzünü kapitalizme çevirmiş olur. Bu ilkesel yaklaşım, herkesin sınıflar savaşındaki yerini belirler. Barikatın her iki tarafında olunamaz. Proleter devrimci parti, işçi sınıfının, burjuva egemenliğine karşı devrimci mücadelesini yoğunlaştırmak ve ileri götürmek için çaba harcarken, küçük-burjuva sosyalizmi ise, işçilerin sınıf düşmanlarıyla, burjuva partileriyle birlikte davranıyor. Ayırım çizgileri bu kadar belirgin.

Küçük-burjuva siyasetler, burjuvaziyle uzlaşma zeminlerinde kalarak, kendilerine bir hareket alanı sağladılar. Bunun gereği olarak da, kitlelerin gerçek devrimci saflara katılmasının önünü almaya çalıştılar. Fakat onlar için işler yolunda gitmedi. Sistemin krizinin derinleşmesi, sınıf savaşının şiddetlenmesi ve devrimin durdurulamaz bir güçle ilerlemesi karşısında etkisiz kalan burjuvazi, yeni bir faşist terör dalgası, yeni bir gerici saldırı başlattı. Saldırı dalgası, sonunda, uzlaşmacı ve boyun eğme siyasi grupları da kapsadı, hareket alanları iyice daraldı. Gelinek nokta, küçük burjuva uzlaşmacılık çizgisinin çöküşüdür.

Bütün bu gelişmeler, emekçilerin kurtuluşunun yalnızca devrimci mücadeleyle gerçekleşeceğini parlak bir biçimde doğrulamıştır. Reformistler, ödünler uğruna, toplumun devrimci dönüşümünden vazgeçtiler, fakat yaşam onları doğrulamadı. Yaşam devrime akıyor. Kitleler devrimci mücadeleye uyanıyor. Gerçek devrimci mücadele çizgisi şimdi çok daha güçlenmiştir.

Leninist Parti, her adımda, devrimci hedefini, sosyalizmi gözeterek davranır. Eylemlere belirlenen hedefe ulaşacak şekilde yön verir. Her devrimci işçi, verdiği mücadeleyi devrimci hedefe göre denetler. İşçiler, hedefini saptarken, bunu tasarımı yoluyla değil, nesnel toplumsal sürecin gelişmesinden, sınıf savaşımının zorunlu ilerlemesinden çıkarır. Bu bağlamdan, amaçla, nesnel gelişme yasalarının bağıntı kurar. Böylece özneliği düşmeden bilinçli ve hedefli bir mücadele yürütür.

Amaç belirlenirken, nasıl ki, toplumsal gelişmenin yasaları göz önünde tutulursa; amaca varmak için başvurulan araçlar ve mücadele biçimleri de saptanırken, dönemin nesnel değerlendirilmesi bağıntı içinde hareket edilir. NATO'nun varlığı, devletin gerici, faşist ve militarist yapısı; sermaye tarafından sürekli yetkinleştirilip, güçlendirilmesi vb. Ayrıca sınıflar güç dengesi gözönünde tutulur. Tüm bu somut olgular ve sınıf savaş süreçleri temel alındığında, oportünist sosyalistlerin, nesnel gelişmeye aykırı olarak ve öznelci bir biçimde, mücadele ve örgütlenme sorununa yaklaşımlarını görüyoruz. Bu yüzden sınıf savaşının gelişmesine ayak uyduramadılar ve görüşleri iflas etti. Verili ekonomik ve politik koşullarda, devrimci eylemler, bu eylemlerin en yüksek biçimine kadar götürülmesi, amacı gerçekleştirmenin geçerli yoludur.

Birakalım, yığınlara devrimci bir hedef göstermelerini; tersine yığınların hedefini saptırmak, onları burjuvaziyle yan yana düşürmek için elinden geleni yapıyorlar. Birakalım, yığınları iktidarı ele geçirmek için cesaretlendirmelerini; onları devrimci kavgadan geri çevirmek için her çabayı gösteriyorlar. Gerçek anlamda, proletaryaya kurtuluş yolunu gösteren devrimci bir programa sahip olan; devrimci hedeften şaşmadan yürüyen, proletaryanın devrimci sınıf partisidir. Ancak böyle bir parti, bir devrimci mücadele örgütü yığınların devrimci mücadelesine önderlik edebilir ve tutarlıca sonuna kadar gidebilir.

Marksizm, yığınların devrimci eylemine her zaman büyük bir önem verir. İşçi sorununun çözümü olsun, çeşitli demokratik sorunların çözümü olsun, esas alınması gereken, sorunun devrimci tarzda çözümüdür.

Uzlaşma yanlıları küçümsese de, kitleler, burjuva egemenliği devrimci tarzda devirecek bir güç durumundadır. Bu gücün hangi noktalara vardığını görmek mi istiyorsunuz, sermayenin ve siyasi iktidarın tehditlerine, yasalarına ve saldırılarına bakın. Ekonomik ve politik gücü elinde bulunduranlar, başkaldıran kitleleri her gün tehdit ediyor, her gün yeni bir yasak getiriyor, yeni bir baskı yasası çıkarıyor ve her gün yeni bir saldırı başlatıyor. Bu, onların durumunun iyi olmadığını fakat, başkaldıranların tüm tehdit ve saldırılara rağmen, büyük bir enerjiyle ilerlediğini gösteriyor.

İktidarın bir süreden beri nasıldır dış savaşlar peşinde koştuğuna bakın, içerde ne kadar sıkıştığını anlayacaksınız. Ama içerde toplumsal sistemin derin krizi nedeniyle, dış savaş içerdeki durumu sadece daha fazla derinleştirir. Bu koşullarda dış savaş, içerde, yeni bir toplumsal savaş dalgasının izleyeceği kesin.

Burjuvazinin bütün yaptığı her gün büyüyen ve durdurulamaz bir güçle ilerleyen devrim karşısında, eski düzeni kurtarmaktır. Sömürücülerin bunun için göze alamayacağı saldırı ve baskı yoktur. Sonuç vermese de, onlar bunu göze alacaklardır.

Burada esas sorun, devrimci kitlelerin devrim hedefinden şaşmadan, eylemlerine yeni, güçlü ve etkin bir itiş vermesidir. Güncel hale gelen devrim, tek kurtuluş yoludur.

Dernekleri Kapatılan Kadınlar Yalnız Değildir KJA Yalnız Değildir

15 Temmuz darbesinden sonra devlet örgüt olarak çökerken, tek adam etrafına kendini yeniden örgütlemeye çalışıyor. Bunun ekonomi politik yönden bir çok argümanı var. Bu darbeyle birlikte önce kendi yol arkadaşlarını ortadan kaldıracak, akabinde devrimci demokrat güçlere saldıracaktı, bu hiç uzun sürmedi.

80 faşist darbesinin yarım bıraktıklarını tamamlamaya gönüllü faşist iktidar açık alanda bulunan tüm dernek ve kurumları kapatıyor. HDP vekillerini tutuklayarak gözdağı vermeye halkı sindirmeye çalışıyor. Nafile...

Dernekleri kapatıp açık alan faaliyetlerini durdurup faşizme karşı çıkan ortak sesi susturmaya çalışıyor. Nafile...

Kadınlara saldırıp, darp ederek gözaltına alıyor, kadın derneklerinin kapatıp kadınların mücadelesini kırmaya çalışıyor. Nafile...

Türkiye ve Kürdistan halkları bunları ilk defa yaşamıyor. Onlar bizi sokaktan çekmeye çalıştıkça bizler sokağa, isyana çı-

Emekçi Kadınlar-EKA olarak KJA'nın ve faşizme karşı direnç gösteren tüm kurumların yanında olduğumuzu bildiriyoruz.

Kadınlar olarak daha güçlü cevap vermek için 25 Kasım'da Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nde saat 20.00'de Galatasaray Lisesi önünde Faşizme Ve Gericiliğe Karşı Dünyaya Başkaldırıyoruz!

Emekçi Kadınlar-EKA

Marksist Kadın Akademisi Başladı

Çalışmalarını bir süre önce duyuran Marksist Kadın Akademisi, Gaye Yılmaz, Sibel Özbudun ile ilk çalışmalarını gerçekleştirdi. Akademiye gelen kadınlar büyük bir ilgiyle takip ediyor dersleri.

Gaye Yılmaz, bizlere Marx'ın Ekonomi Politikasını anlatıyor. Canlı katılımlarla ve anlaşılır örneklemelerle anlatılıyor dersler. Derse katılan hemen herkes meta, artı değer, emek zamanı, emeğin değerinin nasıl belirlendiği gibi ekonomi politığın pek çok konusu hakkında bilgi sahibi oluyor. Para, krizler, vs pek çok konu güncel örneklemeler verilerek anlatılıyor.

Gaye hoca bize Marx'ın Kapitalini en sade haliyle öğretiyor. Ekonomi politığın güncel örneklerle anlatımı akademiye katılanlarında daha kolay anlaşılmasını sağlıyor. Çalışmanın ardından da anlaşıldığı gibi Gaye Yılmaz'ın eşliğinde Kadınlar Marx'ın Ekonomi Politikasını Öğreniyor.

Akademinin bir diğer çalışması Sibel Özbudun Hoca ile yapıyor. İlk çalışmada Sibel hoca bize Kadın Ve Ataerki'yi anlattı. İlkel komünal dönemdeki

görev dağılımı ile başladı anlatmaya. Tabii Engels'in "Ailenin Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni" adlı kitabı daha önceki kadın çalışmalarında okunmuş olmaları rahat anlamayı sağlıyor. Antropolojideki pek çok gelişmeler örnekleri çoğaltmayı sağlıyor. Toplumların gelişmesi, kadınların toplum içindeki yerini merkez olarak karşılıklı tartışmalarla sürüyor dersler. Horokültürel toplumlar, avcılık, toplayıcılık, vs üzerine... Nişastanın beslenme alışkanlıklarımıza girmesiyle kadının yaşamının nasıl değiştiği üzerine sohbetler...

Sibel Özbudun'la yaptığımız ilk çalışma verimli bir şekilde gerçekleşti. Ara-

lık ayında gerçekleşecek olan diğer çalışmalarda ise Kadın ve Kapitalizm, Kadın İslam Siyasal İslam, Kadın ve Sosyalizm konularını ele alacağız Sibel hocayla birlikte.

Marksist Kadın Akademisinin bu Kasım-Aralık (iki aylık) programı Gaye Yılmaz'la ekonomi politik (Kadınlar Marx'ın Ekonomi Politikasını Öğreniyor), Sibel Özbudun'la yukarıda saydığımız konular, Eren Keskin'le Kadın ve Şiddet, Ülkü Şeyda ile Yabancılaşmaya Karşı Beyin Egzersizleri ve Marksist Okumalar şeklinde devam edecek.

Bu iki aylık program bitince 2. dönem yeni programlarla devam edecek. Sanat kavramları üzerine, marksist okumalar ve daha eklenecek pek çok konuyla...

Marksist Kadın Akademisi çalışmalarını Ayışığı Ekin Sanat Derneği'nin Şişli'deki yerinde Cumartesi 17.00- 19.00 ve Perşembe 19.00-21.00 günleri gerçekleştiriyor.

Emekçi kadınlar olarak, çalışmalara katılmak isteyen herkesi bekliyoruz. Biliyoruz ki bizler birlikte üretir, birlikte paylaşırsak daha güçlüyüz.

Kadınlar Tüm Dünyada Grevde

3 Ekim'de Polonya'da kadınların kürtaj yasasına karşı greve gitmesinin ardından yasa tasarısı geri çekilmişti. Kadınların ekonomik olarak güçlendirilmeleri gerektiğine odaklanan grev talepleri; işsizlik, doğum izni, gelir eşitsizliği gibi konuları da kapsıyordu.

Arjantin'de de kadınlar, 17 yaşındaki genç bir kadına tecavüz edilmesi üzerine greve çıkmışlardı. Kadın işçiler dünyanın dört bir yanında cinsel saldırılara ve emek sömürsüne karşı grev silahına sarılıyor.

Kadınların grevinin bir diğer durağı İtalya oldu. Kadınlar 25 Ekim günü "eşit işe eşit ücret" diyerek meydanları doldurdu.

Yapılan araştırmalar sonucunda, İtalya'da kadınlar erkeklerle göre yüzde 30 oranında daha az ücret alıyor. Bu da kadınların iş gücünün saat 14.38'den sonra ücretlendirilmediği anlamına geliyor.

Cinsiyet eşitliği listesinde üst sıralarda yer alan İtalya'da, kadınların ortalama olarak aynı işi yapan erkeklerin yüzde

66.25'i oranında ücret aldığı ortaya çıktı.

Eylem hakkında konuşan bir kadın, "Dünyadaki hiçbir ülkenin cinsiyet eşitliğine ulaşmadığını biliyoruz; ama bugün bana eşit haklara en çok sahip olduğumuz ülkede bile kadınlara erkeklerle aynı ödemenin yapılmadığını gösterdi" diyor.

İzlanda'da 41 yıl önce, 'Kadınların Boş Günü' olarak isimlendirilen greve, 25 bin kadın katılmıştı. Bu grevle birlikte İzlanda Cinsiyet Eşitliği Konseyi kurulmuş, iş yerlerinde ve okullarda cinsiyet ayrımcılığı yasaklanmış ve cinsiyet eşitliği yasası onaylanmıştı.

Kadınlar, aynı taleple 7 Kasım günü de Fransa'da sokaklardaydı. Paris'in yanı sıra birçok kentte iş bırakarak sokağa çıkan kadınlar, ücret eşitsizliğini protesto etmek için 16.34'te Republique Meydanı'nda miting yaptı. Ayrıca Blois, Bordeaux, Rennes, Nantes, Niort, Poitiers, Caen, Valence, Toulouse şehirlerinde de eylemler yapıldı.

Avrupa İstatistik Kurumu Eurostat verilerine göre; Fransa'da kadın işçiler erkek işçilerden ortalama yüzde 15,1 daha az ücret alıyor. Yani kadınlar, yılda 253 işgününün 38,2'sinde ücretsiz çalıştırılmış oluyor.

Editör

HESAPLAR TUTMUYOR

Baş tarafı 1. sayfada

HDP'ye operasyon başlatıldı. Milletvekilleri, belediye başkanları, il başkanları ve daha akla gelebilecek kim varsa ya tutuklandı ya da hakkında arama kararı çıkarıldı. RTE, meydan okuyan, hoyratça bir üslupla "gelsin şimdi PYD/YPG sizi kurtarsın" diyecek kadar kendinden geçti. Cumhuriyet gazetesi basıldı; yazarları, yöneticileri tutuklandı.

Olan biteni halen hukuk, adalet, seçim, seçilmişler, anayasa, yasa vb vb üzerinden eleştirmeye kalkmak zavallı bir darkafalıktır.

2015 7 Haziran seçimleri Meclis denen kurumun bir cesetten ibaret olduğunu dünya aleme gösterdi. Vasat bir adam, seçim sonuçlarını fiilen tanımadı ve onca vekilin bir hiç olduğunu hatırlattı. Artık Meclis bir cesetten ibaretti; kesif bir koku yayıyordu, ama bazı dar kafalılar kendilerini seçen halka, emekçilere iş yaptıklarını gösterip kendi kendilerini rahatlatmak için "soru önergeleri, gensorular, kanun teklifleri" vermeye devam ediyorlardı.

Kesif ceset kokusu ortasında bir komedi oynanıyordu. Sermaye sınıfı ve faşist devlet kendi-

sini rahatsız etmeye başlayan bu durumdan cesedi tabuta koyup son çiviye çakarak kurtulmak istiyordu. Üstünde "KHK" yazılı son çiviye çakıp kimsesizler mezarlığına gömdüler.

Tutsak alındığı ana kadar devlet ve hükümetle uzlaşmanın yolunu sürekli zorlayan Demirtaş, bundan aylar önce, Mart 2016'da şunları söylüyordu: "Meclis Türkiye'nin çalışmayan tek kurumudur. Meclis artık feshedilmiş ve kapatılmış durumdadır. Böyle bir ortamda bizi atsan ne olur, atmasan ne olur. 550 vekil atılmış haberleri yok. Ortada meclis diye bir şey yok."

Son derece doğru olan bu tespit üzerine söylenecek tek söz şudur: Olmayan bir "meclis"te HDP'nin bugüne kadar ne işi vardı?

Yine de şunun altını çizmek istiyoruz: Eleştiri doğru zamanda doğru yere yapılmalı. Faşist devletin ve dinci faşist iktidarın topluma, özellikle de Kürt halkına korku salmak için bütün gücüyle HDP'ye yüklediği bir sırada eleştiri oklarını bu partiye yönelmek doğru değil. Sosyal medyayı kullanan Leninist Partinin taraftarları, sempatanları partinin bu karakter çizgisine özellikle dikkat etmeli. Leninist Parti her zaman

faşizme karşı mücadele eden, tutsak düştüğünde direnen, boyun eğmeyen güçlerin yanında, onlarla omuz omuza mücadele etmiştir.

Faşist devlet ve dinci faşist iktidarın HDP'ye saldırısı, esas olarak korku salma amaçlıdır. Ancak tutsak edilen gerek belediye başkanları, gerek HDP milletvekilleri, ortaya koydukları tutumla faşizmin planlarını bozdular. Kitlelerde korku havası yerine serhıldan havası, ayaklanmacı ruh hali daha bir güçlendi.

Tutuklanmak, tutsak edilmek, zindana atılmak caydırıcı etki yaratmaktan iyice uzaklaşıyor. Oysa "Reis" başta olmak üzere, faşist devletin, dinci faşist iktidarın en çok ihtiyaç duyduğu şey işte bu caydırıcılıktır. Baskıyı, terörü arttırmasının, dinci faşist tosuncukları "silahlandırıyorum" diye dünya aleme duyuru yapmasının nedeni buydu. İstediklerini elde edemedi, edemiyor. Zindana atıkları ona meydan okuyor, işten atıkları ona meydan okuyor, baskı altına almaya çalıştığı herkes ona meydan okuyor.

Dinci faşist iktidar, KHK'larla faşist devleti yeniden yapılandırma ve daha güçlü hale getirme arayışı içinde. Yasal yolların labirentlerinde

zaman kaybederek bunu yapmaya tahammülü yok. Yasallık artık faşist devleti ve tekelleri sermaye sınıfını demir bir mengene gibi sıkıştırıyor. KHK, yasa, anayasa vb ona zaman kaybettirecek ne varsa aşmanın sihirli formülü oldu. Bu sihirli formülle bir gecede bin ikiyüz akademisyeni üniversiteden attı; rektör seçimlerini "Reis"e bağışladı vs vs.

Yine de istediklerini elde edemediler. Akademisyenler, boyun eğmek yerine başkaldırdılar. Öğrenciler, akademisyenlerin yanında yer alıp sokağa çıktılar. Basına ve HDP'ye baskılar yeni bir eylem dalgasına neden oldu.

Şu gerçek bir kez daha ortaya çıkmış oldu: Bütün gövde gösterilerine, baskılarına, gözdağı verme çabalarına, böbürlenmelerine, tehditlerine rağmen tekelleri sermaye iktidarı birleşik devrimin toplumsal güçlerini ayaklanma yolundan vazgeçiremiyor. Birleşik devrim giderek güçleniyor.

Leninistler, bıkmadan usanmadan, devrimin zorunluluğunu, kaçınılmazlığını; devrimin programını ayaklanmacı ruh haline sahip kitlelere götürmeyi çalışmalarının merkezine oturtmalılar.

Dişediş Kavgaya

HDP'li vekiller tutuklandı. Dinci-faşist iktidar artık her türlü hukuksal süreci bir formalite olarak bir kenara atmış durumda. Belediyelere kayyum atanıyor, belediye başkanları tutuklanıyor, dizginsiz bir terör uygulanıyor. Baskı, işkence, zindan, katliam... faşizmin elinde kalan işte bunlar!

Gülten Kışanak tutuklandığında dinci-faşizmin savaşı son noktaya kadar trımandırılmak zorunda olduğunu belirtmiş ve şöyle demişti: "Artık orta yol yok! Her şey apaçık savaş gerçeğine göre biçimleniyor. Bunu biliyoruz, bunu görüyoruz ve faşist sermaye düzeninin bu savaş davetine gerekli cevabı vereceğimizi ilan ediyoruz. Teslim alamayacaksınız, kazanamayacaksınız, başaramayacaksınız! Emekçi halklarımız kazanacak, biz kazanacağız!"

İşler bu noktaya ulaştığında tüm ara yollar çıkmaz sokaktır artık. Böylesi şartlarda kararlılık gerek. Tereddüde, beklenti yaratacak oyalanmalara, "acabalara" yer yok! En otoriter araçların kullanıldığı bir arena artık sınıflar savaşı. Bu savaşın ateşinde çözümler dağılan, ama aynı zamanda başka bir formatta yeniden sağlanılabilmeye çalışılan faşist devlet gemi azya almış durumda.

Artık uzlaşma, ara çözüm uzlaşma yok! Yakılsın tüm gemiler! Bunu biliyoruz, bunu görüyoruz ve faşist sermaye düzeninin bu savaş davetine gerekli cevabı vereceğimizi ilan ediyoruz! Bu saldırılar, bu baskılar bizi durduramaz. Madem kavga kaçınılmaz, tüm hazırlıklar ona göre yapılmalı. Şimdi sokaklara çıkma zamanı. Her yerde tüm yurtsever Kürt halkıyla, emekçi halklarımızla birlikte sokaklarda olacağız. Güçlerimizi birleştirerek ne gerekiyorsa, hangi devrimci araç ve yöntemlere başvurmamız gerekiyorsa yapacağız. Tüm gücümüzle meydanlara, sokağa!

Mücadele Birliği Platformu

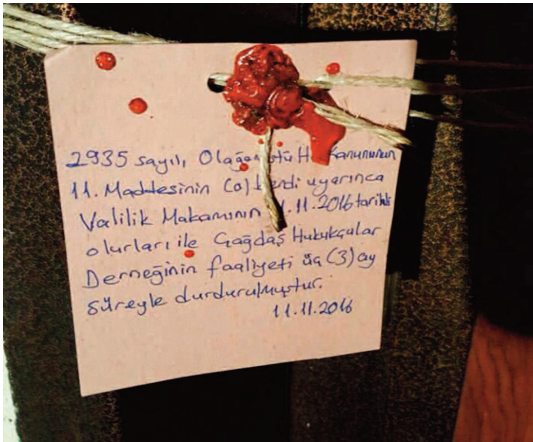
Leninist Savaşçılar Fırat'ın Gazabı Hamlesinde

TKEP/L Rojava Güçleri, twitter hesaplarından yaptıkları açıklamayla, "Fırat'ın Gazabı" hamlesinde yer aldıklarını duyurdular.

Savaşçılar, "Leninist Savaşçılarımızın da başından itibaren yer aldığı 'Fırat'ın Gazabı' hamlesi başarıyla devam ediyor. Bugüne kadar 20 km'den fazla ilerleme sağlanan hamlede, bulunduğumuz kolda 3 çete üyesi sağ yakalandı, çok sayıda çete öldürüldü" dediler.

Dernekler Kapatılıyor

ÇHD: Derneğimizin faaliyetleri İçişleri Bakanlığı tarafından durduruldu.

MEYA-DER ve Gündem Çocuk Derneği'nin de faaliyetleri durduruldu

Mezopotamya Kültür Merkezi'nin (MKM-Der) Adana Şubesi valilik tarafından OHAL gerekçesiyle mühürlendi.

Karadeniz Özgürlükler Derneği de polis tarafından mühürlenmek isteniyor.

Mersin Akdeniz ilçesinde bulunan MKM polis tarafından mühürlendi...

Akşam saatlerinde sosyal medyadan okuduğumuz bazı gönderiler bunlar... ve sebebi de İçişleri Bakanlığı'nın açıkladığı, 370 derneğin faaliyetinin durdurulmuş olduğu... Bakanlık, "FETÖ bağlantılı 153, PKK/KCK bağlantılı 190, DHKP-C bağlantılı 19 DEAŞ bağlantılı 8, toplamda 370 dernek ibaresi var" diyor.

Son dönemlerde adım adım çok duyan derneklerinden biri olan ve iktidarın baskılarına boyun eğmeyen ÇHD de şu an kapanma ile karşı karşıya. Telefonla tebligat yapılan ÇHD Genel Merkezi'nde avukatlar polislerin gelmesini beklemeye başladı ve tüm hukukçuları destek için dernek önüne çağırıldı. "3 ay süreyle faaliyetleri durdurulan" ÇHD'nin Ankara Şubesi ve aynı binada bulunan Genel Merkezi akşam saatlerinde çevik kuvvet polislerince ab-

lukaya alındı. Tüm hukukçuları desteğe çağırılan ÇHD'liler, Dernekler Masası'ndan yetkililer gelmeden kapıyı polisler açmadılar. Kapanma tebligatı yapılan ÇHD'de avukatlar sloganlarla ayrıldı binadan...

Kısa süre sonra da Ankara Halkın Hukuk Bürosu önüne çevik otobüsü geldi baskın için. İçeride 50 avukatın bulunduğu Halkın Hukuk Bürosunu kapıyı zorlayarak zorla girmeye çalıştı polis. Kapının önünde destek için gelenlere de özel hareket saldırarak dağıttı. İçeriye de zorla giren polisler, avukatları darp ederek zorla dışarı çıkardı, 7 avukat gözaltına alındı.

Ve ardı ardına başta İstanbul, Amed, İzmir, Ankara olmak üzere, Kürt halkının, devrimcilerin ve sosyalistlerin çoğunluğu kültür sanat içerikli dernekleri basılmaya ve kapatılmaya başlandı. Sokaklar çevik kuvvet ablukasına alındı, çatışmalar yaşandı, dernek büroları tahrip edildi. Derneklerde basılma ihtimaline karşı, gece boyu nöbet tutuldu. İstanbul'da Ayışığı Sanat Merkezi Derneklerinde de sabaha kadar nöbet tutuldu.

Gündem Çocuk Derneği, Batman MEYA-DER, Diyarbakır MEYA-Der, Eskişehir Gültepe Kültür ve Dayanışma Derneği, Mersin MKM, Azikan Eğitim Kültür Dayanışma Derneği, Kadın Yaşam Derneği, Pale Kültür Sanat Derneği, Komagene Eğitim Kültür Sanat ve Spor Kulübü Derneği, TUHAD-FED İzmir Temsilciliği, Antep Özgürlükler Derneği, Antep MKM, Ankara Kurdi-Der, İkitelli Özgürlükler Derneği, TAYAD, Halkın Hukuk Bürosu, Samsun Haklar Derneği, Seyri-i Mesel Tiyatrosu, Med Kültür Derneği, Bağcılar Karanfil Kültür Derneği, Soma/Kınık Maden İşçileri Dayanışma ve Mücadele Derneği, Sarıgazi Haklar Derneği, Esenyurt Özgürlükler Derneği, Bağcılar MED Kültür Merkezi, MEYA-DER Dersim Şubesi, İstanbul DHF, İzmir TAYD-DER, YAK-DER, Demokratik Haklar Derneği, MKM, Van Kadın Derneği VAKAD, gece boyunca kapatılan dernekler arasında.

Gazeteleri, Tvleri, dernekleri, belediyeleri kapatabilirsiniz. Ama ne halkı susturabilirsiniz, yıldırabilirsiniz, ne devrimi durdurabilirsiniz... Yıkılacaksınız...

Fas'ta "Balıkçı" Ayaklanması

Bir balıkçının çöp kamyonu presinde ezilerek ölümüyle başladı bu defa ayaklanma. Dünyanın her yerinde halklar yaşadıkları sistemden öylesine bıkmış durumda ki, herhangi bir bahane, ayaklanmaya dönüşebiliyor.

Fas'ta Muhsin Fikri adlı balıkçının ölümü üzerine Rabat başta olmak üzere, Kazablanka, Fes, Tanca, Meknes, Vecde, Marakeş, El-Suveyra, Agadir, Amzuran, Kuneytara, El-Huseyma, El-Cedide, El-Muhammediyye ve Azmur'ın yanı sıra çok sayıda şehirde sosyal medya üzerinden örgütlenerek binlerle sokaklara döküldü.

Rabat'da Fas Parlamentosu önünde toplanan bin-

lerce kişi, "Hepimiz Muhsiniz" diyerek İçişleri Bakanının istifasını istedi.

30 Ekim Cuma günü yaşanan olayda, Muhsin Fikri, polisin el koyduğu balıkların çöp kamyonundan almaya çalışırken presleme haznesinde sıkışarak hayatını kaybetmişti.

İçişleri Bakanlığı bir yazılı açıklama yaparak, İçişleri Bakanı Muhammed Hassad'ın olayda hayatını kaybeden balıkçının yakınlarını ziyaret ettiğini ve Kral 6. Muhammed'in taziye mesajını iletildiğini söyledi.

Balıkçı Muhsin Fikri için yapılan eylemler, 2011'de "Arap Baharı" sürecinde yaşanan eylemlerden daha büyük. Ve bu protestoların devam etmesi bekleniyor.

Kürtlere Katliam Mahkemelerde de Devam Ediyor

28 Haziran 2013'te Lice'de kalekollara karşı yapılan yürüyüşte katledilen Medeni Yıldırım ile ilgili davanın 6'ncı duruşması 8 Kasım günü Diyarbakır 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Hakkında "haksız tahrik altında olası kastla öldürme" suçundan 18 yıla kadar hapis istemiyle dava açılan ve tutuksuz yargılanan er Adem Çiftçi duruşmaya SEGBİS üzerinden katıldı.

İlk olarak konuşan anne Fahriye Yıldırım, komutanın "ateş açın" emriyle herkesin havaya ateş açtığını, Adem Çiftçi'nin halka sığıntığını söyleyerek, "bugün öğlumun kanlı atletini getirecektim babamın hatırı için getirmedi" dedi.

Avukat Mehmet Emir Aktar da sanığın ifadelerinin çelişkili olduğunu söyleyerek, "emre uydum için mi suçluyum" dediğini hatırlattı. 1 kişinin öldüğü, 10 kişinin ağır yaralandığı olayda 27 silah kullanılmasına rağmen, sadece tek kişiye dava açıldığını söyleyen avukat, bunun savcılığın soruşturmanın üzerini örtme ve örtbas etme çabası olduğunu söyledi. Kamera görüntülerinde Medeni Yıldırım'ın protestocu grubun içerisinde olduğu ancak herhangi bir madde bulunmadığı, grubun dışında durduğu görüldüğünü anlatan avukat, "Sanığın cezalandırılması ve tutuklanmasını talep ediyoruz. Tanıkların anlatımları ve sanık beyanları dikkate alınarak karakol komutanı ve rütbeliler hakkında suç duyurusunda bulunulmasını talep ediyoruz" dedi.

Av.Reyhan Yalçındağ ise, "Biz sanık ve ateş edenlerin cezalandırılmasını talep ediyoruz. Olayın tanık beyanları, sanık beyanına rağmen olayın havaya ateş açmak sureti ile gerçekleştiği ön kabulü ile hareket edilmiştir. Sanık defalarca kez komutanın emriyle vatandaşlara ateş edildiğini ifade etmiştir. Komutanlar hakkında suç duyurusunda bulunulmasını talebinde bulunmuş ama her seferinde talebimiz reddedildi" diyerek etkin bir soruşturma yürütülmesi gerektiğini söyleyerek "mütalaayı kabul ediyoruz" dedi.

Sanık er Adem Çiftçi ise, "Medeni'yi ben vurmadım" diyerek beraatını istedi. Mahkeme heyeti de onu kurtulmadı. Savunmaların ardından kararını açıklayan mahkeme, Sanık erin "olası kastla adam öldürme" suçunu işlediği yönünde deli olmadığını savunarak, beraatine karar verdi.

SERHILDANLA ZAFERE

Taylan Işık

Halkın, ezilenlerin sevgileri işte böyledir. Onca kelli felli, mürekkep yalamış, çok bilmiş aydın havasından geçilmez sosyal reformistin ve oportünistin anlayamadığını ya da anlamak istemediğini, bir halk, devrimci ruh halinin yol açtığı sevgiyle kavramış: "Serhıldanla Zafere"

Bu slogan bize değil, HDP'li vekillerin tutuklanması üzerine harekete geçen Halfeti halkına ait; onlar bulmuş, onlar şiar edinmiş. Ama bu sloganın doğruluğundan hangi akli başında devrimci şüphe eder!

Serhıldanla, yani ayaklanmayla zafere yürüneceğini halklara şöyleyeceklerine, "direne direne kazanacak"larını anlatıyorlar.

"Direne direne" kazanamazsınız! Direnmek, kuşatılmış, çaresiz bırakılmış, düşmanın eline düşmüş olanın davasını, bayrağını yere düşürmemek için izlemesi gereken bir yoldur. Zindana düşen tutsağın yapması gereken şey direnmektir. Polisin, askerinin, düşmanın eline düşenin yapması gereken şey boyun eğmemek, yoldaşlarını, dostlarını vb ele vermemek için işkenceye, baskıya, şiddete direnmektir.

Bu durumdaki kişi, grup ya da kesim savunma halindedir. Kuşatılmıştır, savaş olanakları ya elinden alınmıştır ya da sınırlı kalmıştır. Teslim olmamak, hain durumuna düşmek için düşmana elindeki sınırlı olanaklarla karşı koymaktan, direnmekten başka yol kalmamıştır. Bu durumda direnmek, "moral" anlamda kazanmaktır.

Peki ya bir savaş, bir iç savaş "direne direne" kazanılır mı? Bir iç savaşın "direne direne" kazanılacağını söylemek için, kişinin ya ömründe hiç savaş görmemiş olması ya da savaşın, özellikle de iç savaşın ne anlama geldiğini bilmiyor olması lazım.

Sınıf savaşında, bu savaşın ileri bir aşaması olan iç savaşta "direne" konumunda olmak, savunma durumunda olmak demektir. Savaşın hiç bir güç savunma durumunda kalarak bir savaşı kazanmaz; kazanamaz.

Kazanmanın yolu saldırdır. Her savaşta olduğu gibi, iç savaşta da bu böyledir. Halfeti halkı, o sağlam emekçi karakteriyle işte bu gerçeği görmüştür. Çünkü emekçi halk, küçük burjuva "yarım aydın"lardan farklı olarak gerçekten kazanmak, gerçekten bir zafere ulaşmak istiyor. Çünkü onlar faşizmin ve kapitalizmin kendilerine yaşattığı acıları iliklerinde hissediyorlar ve artık bunlardan kurtulmak istiyorlar. "Serhıldanla Zafere" ya da "ayaklanmayla", "silahlı halk ayaklanmasıyla zafere" içerikli sloganlar gerçek kurtuluş yolunu gösteren sloganlardır.

Bu günden bu slogan atılmalı mı? Devrimin toplumsal güçlerinde ayaklanma havası var mı? Henüz erken değil mi?

İlk iki soruya da yanıtımız kesin "evet"tir. Ve kesinlikle "erken" değil. Geç bile kalıyor diyebiliriz.

Birleşik devrimin toplumsal güçleri, yani Kürt halkı, Aleviler, diğer ulusal topluluk halkları, emekçi sınıflar, kamu çalışanlarının ezici bir çoğunluğu "artık yeter" deme noktalarında. İki ülkede, yani Türkiye ve Kürdistan'da bir ayaklanma havası olduğu bir gerçektir. Her gün bunu kanıtlayan sayısız olgu çıkıyor karşımıza.

Bu durumda ayaklanma güçlerine "direne direne kazanacağız" ahmaklığı yerine "Serhıldanla/Ayaklanmayla Zafere" devrimci bilincini götürmeliyiz. Burada sorun "zafer"den ne anlaşıldığıdır. Kitlelerin zaferden anladığı, sosyal reformist ve oportünist kesimlerin propagandasını yaptığı hak ve özgürlükler, adalet, eşitlik vb değil, kesin, tam ve nihai kurtuluştur. Yani bir devrimdir ve bir devrimle iktidarın ele geçirilerek devrimci bir iktidarın kurulmasıdır. "Zafer" budur ve bunun dışındaki hiç bir şey "zafer" anlamına gelmeyecek; gelmez.

Leninistler, bir devrim programıyla birlikte, silahlı ayaklanmanın kaçınılmazlığı, gerekliliği ve zorunluluğu üzerine kitlelere propaganda ve ajitasyon yürütmeyi günlük görev olarak görmeliler. Devrimci hükümet ve devrimci iktidar! Kitlelerin özlemi, isteği, beklentisi budur. Bu nedenle, anlık güç ne olursa olsun, bu eksende yürütülecek kesintisiz, ısrarlı ve kararlı propaganda/ajitasyon ayaklanmacı ruh haline sahip emekçi sınıflarda, Kürt halkında, Alevilerde, gençlik içinde, Ermeni, Arap ve diğer ezilen ulusal topluluk halklarında karşılık görecektir, Leninistleri öne çıkaracaktır.

Serhıldanla/silahlı halk ayaklanmasıyla zafere! Toplumun devrimden yana olan kesimlerinde birikmiş patlayıcı madde o derece yoğun ki, bu içerik dışındaki hiç bir propaganda ve ajitasyon kitleleri etkileyemez.

Dinci faşist iktidar, bütün güçlerini hazırlıyor, örgütüyor, harekete geçiriyor. Kaybedilecek zaman yok. Koşullar birleşik devrimin zaferinden yana. Dinci faşist iktidarın, tekeli sermaye sınıfının ve emperyalistlerin panik halinin kaynağı budur.

Zafer, silahlı halk ayaklanmasıyla, devrimle kazanılacak!

JİNHA:

"Özgür Basın Dimdik Ayakta!"

Çıkarılan KHK ile kapatılan, 8 Mart 2012'de kadınlar tarafından kurulmuş ve bugüne kadar her türlü zulme, baskıya, şiddete ve tutuklamalara rağmen haber yapmayı sürdüren JİNHA (Jin Haber Ajansı), yaptıkları basın açıklaması ile KHK'ları ve haber yapma ve haber alma hakkını halkın elinden alınmasını protesto etti.

30 Ekim günü yaptıkları basın açıklamasında JİNHA emekçisi kadınlar "Bir kere daha sansürler, yasaklamalar, namlular, polis baskınları bir kez daha kapatmalar kuşatmalar işkenceli gözaltılar ve tutuklamalara karşı Özgür Basın Dimdik ayakta!" diyerek haberlerini yapmaya ve halka gerçekleri ulaştırmaya devam edeceklerini haykırdı.

Ankara Özgür Haber Platformu adına yapılan konuşmayla da özgür basına yönelik saldırılar protesto edilerek JİNHA ve özgür basın emekçileriyle dayanışma içinde olunacağı söylendi.

Özgür Basın Susturulamaz!

İzmir'de Dicle Haber Ajansı ve JİN Haber Ajansı muhabirleri, ajanslarının kapatılmasını değerlendirdi.

Yapmamız Gereken Bir Arada Durmak!

DİHA muhabiri Cihan Başakçioğlu 2015 Temmuz'unda Kürdistan'da tekrar başlayan savaş süreciyle birlikte birçok sitelerinin kapatıldığını ve ajansın kapatılmasını da beklediklerini söyledi.

Örgütlü mücadelenin gerekliliğine savaş sürecinin tekrardan başladığı zamandan beri vurgu yaptıklarını söyleyen Başakçioğlu "AKP İktidarı darbe girişimini fırsata çevirerek, ilan ettiği OHAL'le basına ikinci bir darbeyi yaptı ve Gündem Gazetesini kapattı. Geline aşamada ajansımızın da kapatılacağı belliydi ve son gelinen nokta Cumhuriyet Gazetesine yapılan operasyon oldu" dedi.

Tüm devrimci, demokrat ve yurtseverlere bir arada durma çağrısında bulunan Başakçioğlu "Yapmamız gereken bir arada durarak kendi hak ve özgürlüklerimize, halkımıza ve yayın organlarımıza sahip çıkmaktır" dedi.

Katledilen Tüm Kadınların Sesi Olduk!

JİNHA Muhabiri Öykü Dilara Keskin AKP'nin çatışmazlık sürecinin ardından tüm halklara ve basına bir savaş ilan ettiğini ve halkların yanında olmayı kendilerine görev edindiklerini söyledi.

"Gün geldi özyönetim direnişlerinde direnen kadınların sesi olduk, onların hikayelerini yazdık. Gün geldi Rozerinlerin, Sevelerin, Fatmaların sesi olduk, batıda katledilen kadınlar için direndik, onlar için direndik, onlar için yazdık" diyen Keskin, JİNHA'nın bu sebeple sürekli hedef gösterildiğini ve muhabirlerinin gözaltına alınıp, tutuklandığını, bu saldırılara karşı direndiklerini ve direnmeye devam edeceklerini, haberleri takip etmeye devam edeceklerini vurguladı. Keskin aynı zamanda her kadının bir JİNHA muhabiri olduğunu belirterek kadınları dayanışmaya çağırdı.

Çok Yakında Daha Güçlü Döneceğiz!

Ana akım medyanın iktidarın sesi olduğunu ancak JİNHA'nın halkın sesi olmaya devam edeceğini söyleyen Keskin "Gün gelecek iktidarın sesi olan gazeteciler daha büyük bir baskı altına girecek. Bizim üzerimizdeki baskılar dayanışmayla yok oluyor. Dayanışmayla yeneden doğuyoruz ve çok yakında daha güçlü döneceğiz." dedi.

Devletin OHAL adı altında tüm muhalif sesleri kesmeye çalıştığından bahseden Keskin, bu ablukayı kırmamanın gerekliliğini vurguladı. "Bu abluka kırılmazsa sosyalistler, yurtseverler gözaltına alınmaya devam eder, memurlar yine açığa alınır, özgür basın üzerindeki baskılar giderek artar" diyerek, bu ablukayı kırmak için birlikte mücadele etme çağrısı yaptı.

Mücadele Birliği/İzmir

Özgür Gündem'e Cezalar Yağdı

KHK ile kapatılan Özgür Gündem Gazetesi yazar ve yöneticilerine yönelik başlatılan soruşturma tamamlandı.

İddianamede aralarında soruşturma kapsamında tutuklu bulunan gazetesinin Yayın Yönetmeni olan Bilir Kaya ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü İnal Kızılkaya ile Yayın Danışma Kurulu üyeleri Aslı Erdoğan ve Necmiye Alpay'ın da bulunduğu 9 gazeteci "devletin birliğini ve ülke bütünlüğünü bozma", "suç işlemek amacıyla kurulan örgüte üye olmak" ve "örgüt propagandası" iddialarıyla suçlanıyor ve 7,5 yıldan müebbetle varan cezalar isteniyor. Özgür Gündem Gazetesi ise "örgüt yayını" olarak nitelendiriliyor.

"Gerçeklerden Asla Taviz Vermeyeceğiz!"

OHAL kapsamında Kanun Hükmünde Kararname ile kurumları kapatılan özgür basın çalışanları, 31 Ekim günü İHD İstanbul Şubesi'nde ortak basın açıklaması düzenledi.

Toplantıya Troj Dergisi Sorumlu Yazı İşleri Bülent Ulus, Evrensel Kültür Dergisi Editörü

Hakkı Zariç, Özgürlük Dünyası Dergisi çalışanları, kapatılan Özgür Radyo Genel Yayın Yönetmeni Derya Okatan, ETHA Haber Müdürü Önder Öner, Özgür Gelecek Yazı İşleri Müdürü Aslı Ceren Aslan, Kızılbayrak, Sendika Org çalışanları, HDP İl Eşbaşkanı Aysel Güzel, HDP Milletvekili Garo Paylan, HDP PM üyesi Murat Mihçı, Devrimci Parti, Yeryüzü Kadınları, ve ÖHD avukatları katıldı.

ETHA Editörü Arzu Demir, OHAL/KHK kapsamında basına yönelik saldırı ve kurumların kapatılmasının ardından şimdi de Cumhuriyet gazetesine baskın yapıldığını hatırlattı ve artık gerilla tarzı bir habercilikle devam edilmesi gerektiğini söyleyerek "Gazetecilerin, 'gazetecilik' tanımını yenilemesi gerek. Mekânsız olacağız; hem her yerde hem de hiçbir yerde olacağız. Biz bu gazetecilik faaliyetini özgür basın çalışanları olarak devam ettireceğiz" dedi.

Kapatılan basın kuruluşları adına ortak basın açıklamasını JİNHA muhabiri Rojda Ulus okudu. İktidarın bu saldırısıyla "Sizi öldürdüm, katlettim, şimdi de bunu duyurmanızı engelliyorum" demek istediğini söyledi, "Biz de başta kadınları sesi olan JİNHA, DİHA ve diğer kanal ve kuruluşlar olarak tarihi boyunca yılmadık ve yılmayacağımızı bir kez daha duyurmak istiyoruz" dedi.

DİHA Haber Müdür Zuhâl Atlan, 30 Ekim akşam saatlerinden itibaren DİHA'nın Diyarbakır'daki merkez bürosunun mühürlendiğini, 9 DİHA muhabirinin tutuklu olduğunu hatırlattı.

JİNHA'nın 8 Mart tarihinde kurulduğunu, iktidarın Kürdistan'da yıkıma devam ettiği günlerde Şırnak'ta, Cizre'de, Nusaybin'de kadınların ve halkın sesi olduklarını söyleyen JİNHA Haber Müdürü Mekiye Gönenç, "Batı'daydık, Rojava'daydık. JİNHA kapatılarak kadınların sesi susturulmaya çalışıyor. Bizim için mekân çok önemli değil, mekânımız kapatılmış olabilir. Sokakta oturur gündemimizi alır, yolumuza devam ederiz. JİNHA kadınların sesidir. Kadın mücadelesini kendimizden bağımsız ele almıyoruz. Bugün birlikte hareket edersek, dayanışsak bunun da üstesinden geleceğiz. Umudumuz çok yüksek" dedi.

Türkiye'de KHK ile kapatılan ilk kültür ve sanat dergisi olduklarını söyleyen Evrensel Kültür Dergisi Editörü Hakkı Zariç ve Tiroj Dergisi Sorumlu Yazı İşleri Müdür Bülent Ulus'un ardından Garo Paylan'ın konuşmasıyla eylem sona erdi.

Cumhuriyet'e 9 Tutuklama

31 Ekim'de basılan, yönetici ve yazarları gözaltına alınan Cumhuriyet gazetesinde, gözaltındakilerin sorguları sabah sonuçlandı.

Vatan Caddesinde Emniyet Müdürlüğü'nde tutulan yönetici ve yazarlar, emniyet ifadelerinin ardından Çağlayan Adliyesi'ne sevk edildi. Sabah saatlerinde, aralarında Genel Yayın Yönetmeni Murat Sabuncu'nun da olduğu 9 yazar ve yönetici tutuklandı.

Tutuklanan isimler şöyle: Cumhuriyet Genel Yayın Yönetmeni Murat Sabuncu, Cumhuriyet Vakfı yöneticileri Hakan Karasınır, Bülent Utku, Güray Tekin Öz, Mustafa Kemal Güngör, Önder Çelik, Kitap Eki Genel Yayın Yönetmeni Turhan Günay, Yazar Kadri Gürsel ve Karikatürist Musa Kart.

Baskın ve tutuklamaların ardından gazetesinin İstanbul Şişli'deki binası önünde başlatılan nöbet, her gün yeni katılımlarla sürüyor.

HDP'nin Yanındayız

İzmir Mücadele Birliği Platformu, 5 Kasım günü Halkların Demokratik Partisi'ne dayanışma ziyaretinde bulundu.

Dayanışma ziyareti sırasında sürecin devrime aktığı üzerine konuşulurken, sık sık birlikte mücadele vurgusu yapıldı.

Mücadele Birliği okurları her türlü eylemsellikte HDP'nin yanında olacağını ve her türlü desteği sunacağını belirterek parti binasından ayrıldı.

Mücadele Birliği İzmir

“Bizi Halkımız Yargılayabilir”

3 Kasım gecesi, HDP Genel Merkezi ve milletvekillerinin evleri basılarak, aralarında HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş ve İgen Yüksekdağ'ın da olduğu x milletvekili gözaltına alındı.

Diyarbakır, Şırnak, Hakkari, Van ve Bingöl Cumhuriyet savcılıklarının talimatları üzerine gözaltına alınan HDP'li milletvekilleri, 4 Kasım günü savcılığa çıkarılarak ardi ardına tutuklandı.

İlk olarak Amed savcılığına çıkarıldı Selahattin Demirtaş. Savcılığın sorularına yanıt vermedi ve “Sizden hiçbir talebim ve beklentim yoktur. Siyasi faaliyetlerim nedeniyle ancak beni seçen halkım ve seçmenlerim siyaseten sorgulayabilir” dedi. Savcılık bunun üzerine Selahattin Demirtaş'ı tutuklama talebiyle mahkemeye sevketti. Ardi ardına savcılığa çıkarılan milletvekilleri Figen Yüksekdağ, Leyla Birlik, Nursel Aydoğan, Ferhat Encü, Ziya Pir, Gülser Yıldırım, Sırrı Süreyya Önder, İdris Baluken, İmam Taşçer, Selma İrmak, Abdullah Zeydan tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edildi. Savcının karşısına çıkan tüm vekiller, Demirtaş ile aynı ifadeyi verdi.

Ziya Pir, Sırrı Süreyya Önder ve İmam Taşçer adli kontrol şartı ile serbest bırakılırken; Selahattin Demirtaş, Figen Yüksekdağ, Leyla Birlik, Nursel Aydoğan, Ferhat Encü, Gülser Yıldırım, İdris Baluken, Selma İrmak, Abdullah Zeydan tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Gün boyu milletvekilleri mahkemelere çıkarılıp tutuklanırken, Türkiye ve Kürdistan eylemleri sarsıldı. Avrupa'da ise gecenin itibaren Türkiye konsoloslukları ve elçilikler önünde protesto eylemleri ve yürüyüşler yapıldı.

Amed'de adliye çıkarılacak olan milletvekillerinin tutulduğu polis okulu ve emniyet binaları, sabah saatlerinde bombalı saldırıyla karşılaştı. Bu patlamayı İŞİD ve TAK ayrı ayrı üstlendi.

Vekiller adliye getirildiklerinde ise mahkeme işlemlerini takip etmek üzere gelen avukat-

lara polis yumruk ve tekmelemlerle saldırdı.

Demokratik Bölgeler Partisi (DBP) Genel Merkezi de halka çağrı yaparak, bunun halk iradesine darbe olduğunu, kabul edilemeyeceğini söyledi. “DBP olarak halkımızı ve tüm demokrasi güçlerini faşizme karşı ses çıkarmaya çağırıyoruz” dedi.

Başbakanlık Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü ise, olayın uluslararası yankılarını azaltmak için duyurusunu önceden yayınlamıştı: “Hakkında suç isnadı bulunan bazı milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırılmasına ilişkin Anayasa değişikliğinin yürürlüğe girmesinden sonra ifade vermek üzere mahkemelere çağrılan bazı HDP'li milletvekillerinin bu çağrıya uymaması üzerine, savcılıklarca verilen talimatlar doğrultusunda gözaltı kararları uygulanıyor. (...) Bilindiği gibi Savcıların ifade vermek

üzere Adliye'ye çağırıldığı kişilerin bu davete ısrarla uymayarak yasaları ihlal etmeleri durumunda sanıklar ifadelerine başvurulmak üzere gözaltına alınıyor” dedi.

Amedliler, sabah saatlerinden itibaren vekillerin tutulduğu Adliye karşısında toplanmaya başladı. Adliye ve belediyenin önü yüzlerce polis ve zırhlı araçlarla abluka altına alındı, Adliyeye çıkan tüm cadde ve sokaklar da trafiğe kapatıldı.

Öğle saatlerinde Adliye önünde oturma eylemi yapan kitleye de polis saldırdı. DBP Eş Genel Başkanı Sebhat Tuncel hastaneye kaldırıldı.

Sebhat Tuncel, 6 Kasım günü savcılık ifadesi ardından mahkemeye sevk edildi ve “silahlı terör örgütüne üye olmak ve örgüt propagandası yapmak” iddiasıyla tutuklanarak önce Diyarbakır E Tipi Cezaevi'ne, ardından Silivri Zindanına gönderildi.

Hakkari Cumhuriyet Başsavcılığı'nın yürüttüğü soruşturma kapsamında gözaltına alındıktan sonra Nihat Akdoğan da “Örgüte üye olmak” iddiasıyla 7 Kasım'da tutuklandı.

Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından, hakkında 7 fezleke dosyası bulunan HDP Amed Milletvekili Feleknas Uca'nın da bütün dosyaları birleştirilerek, tek bir dosyaya dönüştürüldü. Uca hakkında “örgüt üyeliği” suçlamasıyla 7,5 yıldan 15 yıla kadar hapis cezası istemiyle dava açıldı.

Tutuklanan Milletvekillerinin gönderildikleri cezaevleri şöyle:

Edirne F Tipi Cezaevi: Selahattin Demirtaş, Abdullah Zeydan

Kandıra F Tipi Cezaevi: Figen Yüksekdağ, İdris Baluken, Ferhat Encü, Gülser Yıldırım

Silivri 9 Nolu Cezaevi: Ayla Birlik, Selma İrmak, Nursel Aydoğan

Ayrıca, Diyarbakır Belediyesi eş başkanları Gülten Kışanak, Fırat Anlı ve KJA sözcüsü Ayla Akat Ata da Kandıra F Tipi Cezaevine gönderildi.

Ankara'da HDP ile meslek örgütlerinin ve sendikaların yapacağı açıklama öncesinde Yüksel Caddesi abluka altına alındı. Yapılmak istenen

açıklamaya saldıran polis, HDP İl Eş Başkanı İbrahim Binici, TMMOB Genel Başkanı Emin Koramaz, DİSK Genel Başkanı Kani Beko, KESK Eş Başkanı Lami Özgen ve TTB Başkanı Raşit Tükel'i de darp etti, en az 6 kişi gözaltına alındı.

Esenyurt'ta HDP önünde yapılmak istenen eyleme polis gaz bombalarıyla saldırdı.

Antalya'da da gözaltıları protesto etmek isteyen kitleye polis saldırdı, aralarında İl eş başkanlarının da olduğu 7 kişi gözaltına alındı.

Kadıköy HDP önünde toplanan halka da polis saldırdı. Polis Halitağa Caddesi'ni de boşalttı. Gözaltılar yaşandı.

HDP eylemleri kapsamında Aydın'da 20, Didim'de 40'a yakın gözaltı oldu.

Sancaktepe'de HDP önünde toplananlara polis saldırdı, halk “Direne direne kazanacağız”, “Faşizme karşı omuz omuza” sloganlarla karşılık verdi. Polis, ilçe binasını ablukaya aldı.

Varto'da da sabah saatlerinde polis Belediye Eş Başkanı Sabite Ekinci'nin evine, Belediye Binası ve belediye bağlı MorDEM Kültür Merkezi'ne baskın düzenledi; Sabite Ekinci gözaltına alındı.

HDP Esenler ilçe binası da polis tarafından basıldı, üye ve yöneticiler darp edilerek gözaltına alındı

ırken sokakları boşaltmama çağrısı yaptı. “Bizi gözaltıyla, cezaeviyle tehdit edenler bilsinler ki biz kırk yıldır ayaktayız, kırk yıldır direnmiyoruz ve gerekirse yüz yıl daha direnmeye devam edeceğiz. Eş genel başkanlarımız bu bedeli ödüyorsa biz de bu bedeli ödemeye hazırız” diyen Güleyüz, alanlarda olmaya devam edeceklerini vurguladı.

İzmir'de Emek ve Demokrasi Güçleri'nin, 18.00'da gerçekleştireceği eyleme, İzmir Valiliği'nin 1 haftalık eylem yasağı bahane edilerek saldırdı.

Slogan atılması durumunda saldıracaklarını anons eden emniyete verilen yanıt “Baskılar Bizi Yıldıramaz”, “Direne Direne Kazanacağız”, “Be Serok Jiyan Nabe” sloganları oldu.

Geri çekilmeyi kabul etmeyen kitleye saldıran polis, kitleyi ara sokakta iki taraftan abluka altına aldı. Saldırıda aralarında Mücadele Birliği okurları ve HDP yöneticilerinin de olduğu toplam 58 kişi işkenceyle gözaltına alındı, işkence gözaltı araçlarında da devam etti.

Gözaltıların tamamı 7 Kasım'da serbest bırakıldı.

Mücadele Birliği/İzmir

Faşizme Karşı Mücadele Edelim

Avrupa'nın birçok şehrinde olduğu gibi İsviçre'nin Basel Kantonu'nda da HDP Eş Genel başkanlarının ve HDP milletvekillerinin faşist TC devleti tarafından gözaltına alınması, tutuklanması büyük bir tepki ile karşılandı.

4 Kasım Cuma günü saat 18.00'da Markplatz'da DEM-KURD öncülüğünde bir araya gelen yüzlerce kişi, saygı duruşu ile mitinge başladı. Saygı duruşundan sonra yapılan açıklamalarda; Türkiye ve Kürdistan'da gelişen baskılar, katliamlar karşısında yurtsever, devrimci, sosyalist, demokrat, bütün insanlıktan yana olan kesimlerin birlikte mücadeleyi yükselterek faşizme karşı mücadele edilmesi gerektiği vurgulandı. Oturma eyleminden sonra miting sona erdi.

Eyleme Mücadele Birliği Platformu'nun da içinde olduğu Basel Dayanışma Platformu, HDK Basel ve İsviçreli Kurumlar da destek verdi.

Mücadele Birliği - Basel

NE YAPMALI

Ali Varol Günel

Dönem, bu tarihsel soruyu bir kez daha sordurtuyor bize. Her an her şeyin olabileceği bir politik atmosferde devrimci sorular sormak ve bu sorulara devrimci cevaplar vermek yaşamsal önemdedir.

Faşizm, gemi azya almış saldırıyor; bir yandan da paramilitar güçlerini örgütüyor. Bu savaşı kazanmanın kendileri için bir varlık yokluk sorunu olduğunu en yetkili ağızlarından ilan etmiş durumdadır ki, bu bir gerçekliği ifade ediyor. Saldırıların son noktaya kadar sürdüremekten başka çareleri olmadığı görülüyor. Cumhuriyet gazetesinin dahi hedef alınması bunu gösteriyor. HDP milletvekillerinin alınması, en son Sırrı Süreyya Önder'in partilerinin kapatılabileceğini söylemesi, AKP hükümet-devletin niyetlerinin anlaşılması açısından önemlidir. Dün olabileceğine ihtimal vermedikleri şeyler bugün büyük bir hızla oluyor. Düşünsenize açılışına bugünkü cumhurbaşkanının kutlama mesajı gönderdiği bir partinin bugün kapatılabileceği konuşuluyor. Bu elbette parlamentoya büyük ümitler bağlayanların üzerinde önemle durması gereken bir derstir. Kürt halkında yıllardır oluşturulmuş parlamentodan beklentiler, küle dönmüştür. Bu vakitten sonra hiç kimse Kürt halkına parlamentonun kendi sorunlarını çözebileceğine dair boş vaatlerde bulunamayacaktır.

Şimdi aşılması gereken bir yanlış kavrayış daha vardır, o da bütün bu olup bitenleri bir adamın başkanlık hevesine bağlama dargörüşlülüğüdür. Birileri işi iftara vardiye sözkonusu şahsın bir akıl hastası olduğunu iddia etmeye kadar vardırı (bkz KP). Bu tür argümanlar ileri sürülünce karşı tarafın bütün gardını düşürüp, onları yere sereceğini düşünmek basiretsizliğine sol içinde düşmeyen kalmadı dersek yeridir. Oysa sorun ne bir muhterisin gözü dönmüşlüğüdür, ne de ikbal hevesi; sorunu sınıfsal mücadele ekseninde ele alırsanız, burada sıradan bir kişinin kaderinin bir sistemin kaderi haline geldiği bir durumla karşılaşırsınız hepsi bu. Bunu kişinin kendisi, muhtarlar yaptığı bir konuşmada “ben gidersem, devlet çöker” şeklinde özetlemişti zaten.

Şimdi gündemde olan anayasa tartışmaları vb de bu kapsamda yaklaşmak gerekiyor. Yeni anayasa ihtiyacı, çökmekte olan devleti kurtarmak içindir, başka bir şey için değil. Devlet, kendi içinde oluşan derin çatlakları onarma çabası içindedir. Bugün hükümet politikalarına karşı çıkan herkesi, “üst akıl” dedikleri ABD'ye hizmet ediyormuş gibi gösterme gayretleri bu nedenledir. Ümmet olmaya niyetlenmişken yeniden millet olmaya karar vermeleri ve yeniden bir milliyetçilik furçasının başlatılması da bu amaca hizmet ediyor. “Yenikapı ruhu” dedikleri şeye şiddetle ihtiyaçları var, yoksa sık sık böyle ruh çağırma nöbetlerine tutulmazlardı.

Bir de süregidemeyen osmanlı seferleri var tabii. En son içinde olmak için kırk takla attıkları Rakka operasyonunda yer alamayacaklarının ortaya çıkmasıyla iyice bataklığa saplandıkları Suriye seferi... Amerikalı yetkililer tarafından Türkiye'nin o bölgede bulunmasını gereksizleştirerek “biz gerekeni yapıyoruz zaten” açıklamasından sonra adeta camii önüne terk edilmiş bebek durumuna düşmeleri... Bunun arkasından gelen genelkurmay başkanları arasındaki görüşmelerde karara bağlanan Türk ordusuna direktör atanması. Hatırlanacaktır en son Ecevit döneminde çökmekte olan ekonomiyi kurtarmak için IMF tarafından Kemal Derviş direktör olarak atanmıştı. Bunu şöyle okumak da mümkün: AKP hükümeti-devleti belediyelere kayyum atayadursun, emperyalist devletler de Türk ordusuna kayyum atamış buluyorlar. Bu tıpkı Osmanlı'nın son döneminde “hasta adam” muamelesi görmesine benziyor. Emperyalist devletler Türkiye'yi “hasta adam” olarak görüyor olacaklar ki, artık yönetsel işlere doğrudan el koyuyorlar. Zaten bunun böyle olduğunu anlamak için AB yetkililerinin söylediklerine ve ABD'nin hatırı sayılır gazetelerinin yazdıklarına bakmak yeterli. Türkiye, adeta kendisi hakkında bir merkezlerden olumlu bir söz duymak için çırpınan, bu merkezlerden bir medet umar hale gelen “şamar oğlanı” durumundadır.

Bu durumda başlangıçtaki soruya dönecek olursak, devrim güçleri ne yapmalı? Her şeyden önce, tarihsel bir dönemde olduğunu kabul etmeli. Her şeyi halktan beklemek ve halktan o an için bir tepki gelmeyince halka sitem etmek yerine, öncelikle kendi yapması gerekenlere yoğunlaşmak ve halkın önüne somut bir devrim programı koymak; bugün ilk elden yapılması gereken budur. Şimdi zaman geçirmeksizin “aşırı muhalefet partisi” olma modundan çıkılmalı, zaferi göze alabildiğimiz başta Kürt halkı olmak üzere işçilere ve emekçilere gösterilmeli. Faşist odakların dağıtılması için birlikte ve kararlılıkla hareket edilmeli, bunun için vakit geçirilmeden bir araya gelinmelidir; “direnmiş” mantığından, “basın açıklamacı” anlayıştan kurtulmalıdır.

Halkların birleşik devrimi için halkların mücadele birliğini sözde değil pratikte örmeye ihtiyacımız var; şimdi herkes, bir başkasından beklemeden bu adımı atmak zorundadır. Bulduğumuz her yerde, her alanda.

“Kesintisiz Direniş”

HDP milletvekillerinin gözaltına alınması, 4 Kasım günü HDP İstanbul İl Binası'nda protesto edildi.

HDP Milletvekilleri Filiz Kerestecioğlu, Hüda Kaya, Garo Paylan, Erdal Ataş, Mehmet Emin Adıyaman, İstanbul İl Eş Başkanları ve HDK Eş sözcüsünün katıldığı basın toplantısında ilk olarak HDP İstanbul Eş Başkanı Doğan Erbaş konuştu. Bu gözaltıların HDP'yi tasfiye etme amaçlı olduğunu söyleyen Erbaş, tüm ilçe binalarının önünde oturma eylemi başlattıklarını söyledi ve Esenyurt, Bağcılar, Kadıköy ve Bahçelievler'de oturma eylemi yapan üyelerinin polis saldırısına uğradığını, yaralandığını ve gözaltına alındığını söyledi.

Hüda Kaya'nın ardından konuşan HDK Eş sözcüsü Gülistan Kılıç Koçyiğit, bu saldırılara karşı birlik olunması çağrısı yaparak “Bu karanlığa karşı hep beraber direnelim, bu ülkeye demokrasiyi hep beraber getirelim. Bizler de halkımızla beraber sokaklarda olacağız, teslim olmayacağız. Biz her zaman demokrasi için mücadele ettik bu mücadeleden vazgeçmeyeceğiz. Nasıl ki Hitler kaybettiyse de Saray da kaybedecek” dedi.

Basın açıklamasını İl Eş Başkanı Aysel Güzel okudu, darbelere, baskılara ve tutuklamalara boyun eğmeyeceklerini söyleyerek parti merkezinin “Kesintisiz demokratik direniş kararı” olduğunu açıklayarak herkesi ilçe binaları önünde eylemlere çağırdı.

“Gerekirse Yüz Yıl Daha Direnmeye Devam Edeceğiz”

İzmir HDP Eş başkanlarının ve milletvekillerinin gözaltına alınmasını protesto etmek için 4 Kasım günü saat 12.00'de İzmirli Konak Eski Sümerbank önünde toplandı.

Sadece basın açıklaması yapma izni verildiğini, oturma eylemi yapılırsa saldıracaklarını söyleyen İl Emniyet Müdürü, HDP İl Eş başkanının üzerine yürüyerek el kaldırdı.

Görüşmeler sırasında kitle sık sık “Faşizme Karşı Omuz Omuz”, “Baskılar Bizi Yıldıramaz”, “Direne Direne Kazanacağız”, “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz”, “Kürdistan Faşizme Mezar Olacak”, “Biji Berxwedana HDP”, “İrademe, Oyuma, Vekilime Dokunma” sloganları attı.

Ardından basın açıklaması yapan HDP İzmir İl Eş Başkanı Mahfuz Güleriyüz eş başkanların ve milletvekillerinin gözaltına alınmasını bir utanç olarak değerlendirdi, onurlu ve vicdanlı olan herkesi HDP'ye destek olmaya çağı-

Otoriter eğilimleri olan ve iki lafı birbirini tutmayan bir adamın başkan seçilme ihtimalinin olduğu ABD seçimleri Türkiye'yi heyecanlandırıyor: "Bi seçin de görelim ya nasıl oluyormuş".

Zaytung

Twitter'ı twitter yaşağını savunmak dışında şahsi amaçları için de kullandığı anlaşılan 400 aktroll'ün VPN hesaplarına el kondu... Zaytung

EĞİTİMDE GERİCİLEŞMEYİ TARTIŞIYORUZ

Her sınıflı toplumda olduğu gibi kapitalist toplumda da egemen sınıf kendi ideolojisini, sınıf perspektifini ezilen sınıflar içinde yayabilmek için eğitime başvurur. Üretimin mükemmelleştiği ve geliştiği fakat bir o kadar da üretim anarşizminin yaşandığı kapitalist toplumda sermaye sınıfı kendi ihtiyacı olan kalifiye eleman yetiştirmek için eğitime başvurur.

Yaşadığımız topraklarda faşizmin en çok saldırganlaştığı dönemlerden birindeyiz. Toplumun bilincini köreltmek, insanları apolitik hale getirmek için dinci-faşist iktidar eğitimde gericileşme çalışmalarını hızlandırmış durumda. Liselerin çoğunun imam-hatiplere dönüştürülmesi yetmezmiş gibi şimdi de imam-hatip olmayan liseler 'proje okul' kapsamına alınıyor. Bu kapsamda ilerici-öğretmenler okullarından sürülüyor, açığa alınıyor. Daha öncesinde ise KHK'lar ile öğretmenler, akademisyenler açığa alınmıştı.

Bu gidişata dur demek ve gençliğin mücadele perspektifini tartışmak için toplanıyoruz. Bu sistemin kirletemediği liseli, üniversiteli tüm öğrencileri etkinliğimize bekliyoruz.

EĞİTİMDE GERİCİLEŞMEYİ TARTIŞIYORUZ

Yer: Şişli Ayışığı Sanat Merkezi

Adres: Abide-i Hürriyet Caddesi, Hasat Sokak, Sebil Apt. Kat/3 Şişli /İSTANBUL

Saat: 14.00

Tarih: 19 Kasım 2016

İstanbul DÖB

Şiirlerle Yeni Döneme Merhaba

"Dillerimiz farklı olsa da
Kan rengimiz aynıydı
Ölümlerimiz aynı toprakta buluştu
Biz bir buluşma noktası yakalayamadık
Beklemek güzel değil artık
Gelmek anlamını yitirmeden
Gelecekseniz gelin artık"

22 Ekim'de Mustafa Kemal Üniversitesi'nde DÖB'lüler hazırlamış oldukları şiir dinletisiyle 'Şiirlerle Yeni Döneme Merhaba' etkinliği düzenledi.

Günler öncesinden başlayan çalışmalarda kampüs çevresinde afişler asılmış, okul önünde bildiri dağıtımları yapılmıştı. Etkinlik uzun çalışmalar sonucunda etkinlik günü saat 18.00'de davetlilerin gelmesi ile birlikte, Devrimci Öğrenci Birliği adına sanat çalışmaları üzerine yapılan konuşmayla başladı.

Konuşmanın ardından söz Ayışığı Sanat Merkezi Şiir Atölyesine bırakıldı. İlk olarak Kemal Özer'di konuk. 1980 darbesinde cezaevlerinde yaşananlar Kamber Ateş ve Bineş Ana arasında geçen bir görüş günü üzerinden ele aldığı 'görüş günü konuşması' şiiri tiyatral şekilde sunuldu. Her şiirin bir hikayesi vardır. Hicri İzgören bir halkın haykırışı olan şiiriyle misafirdi etkinliğe 'Bekledik Gelmediniz' diye isyan etti şiir. Ve elbette Şükrü Erbaş 'Edip'e Yanıtı Bilinen Sorular' ve 'Canı Cehennem' şiirleriyle buluştu konuklarla. Ve son olarak Ozan Emekçi'nin 'Feryad-ı İsyân' şiiri de okundu etkinlikte. Şiirlerle Ayışığı Müzik Grubu da şarkılarıyla eşlik etti.

Şiirler şarkılar okundukça salondaki misafirlerin göz yaşlarına boğulduğu görüldü. Etkinlik sık sık alkışlarla bölündü.

Şiirlerin okunması ve şarkıların söylenmesinin ardından etkinlik misafirlere teşekkür ettikten sonra sona erdi.

MUSTAFA KEMAL ÜNİVERSİTESİ /DÖB

"Bıçak Kemikte Serhıldanla Zafere"

İzmir'de Gençlik Örgütlerinin almış olduğu karar kapsamında Gençlik Örgütleri bileşeni Devrimci Öğrenci Birliği, Çiğli Üst Geçit'e pankart astı, "Bıçak Kemikte Serhıldanla Zafere" dedi.

"Üniversiteyi Savunuyoruz"

Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri rektörlük seçimlerini kaldıran Kanun Hükmünde Kararname'nin iptali ve yüzde 86 oyla seçilen rektörlerinin atanması için eylemde.

7 Kasım günü Boğaziçi kampüsünde Dayanışma Çadırı kuruldu. 12 Temmuz'da üniversitede yapılan seçimlerde mevcut rektör Prof. Dr. Gülay Barbarosoğlu oyların yüzde 89'unu alarak seçimden birinci çıkmıştı, ancak Cumhurbaşkanlığı tarafından atanması yapılmadı.

Rektörün atanmaması üniversite bütçesini etkiliyor, idari ve akademik kaos ortaya çıkıyor, söz-

leşmeleri yenilenmesi gereken personelin durumunu belirsizleştiriyor, ofislere yazıcı tonerleri dahi temin edilemiyor. Öğrenci kulüplerine ödenek çıkarılmıyor, ödenek olmadığı için kampüste yaşayan hayvanlarla ilgilenen veterinerler gelemiyor.

Ve 29 Ekim günü yayınlanan KHK ile rektörlük seçimleri kaldırıldı! "Üniversiteyi savunuyoruz" diyen Boğaziçili öğrencilerin amacı, bu KHK'nın iptali ve Prof. Dr. Barbarosoğlu'nun atanması. Boğaziçililer, eylemlerine devam edeceklerini söylüyor.

Ve Boğaziçi Üniversitesi'nin rektörlüğüne, Rektörlük seçimlerine dahi katılmamış olan Prof. Dr. Mehmed Özkan atandı. Boğaziçililer, "Kayyum Rektör İstemiyoruz" diyerek eylemleri sürdürüyor.

"Böyle Kayyuma Böyle Boykot"

Diyarbakır Belediye Eş Başkanları Gülten Kıran ve Fırat Anlı'nın tutuklanması ile Belediye kayyum atanmasını protesto eden üniversite öğrencileri, bindikleri belediye otobüslerine ücret vermiyor.

Kimi zaman araç şoförlerinin tepkisine maruz kalan öğrenciler, boykotlarında kararlı olduklarını ve kayyum gidene kadar para vermeyeceklerini söylüyorlar. Kimi öğrenciler de tepki veren şoförlere, 'Böyle kayyuma böyle boykot' cevabını veriyorlar.

ODTÜ'de Panel

akademisyenler Dr.Barkın Asal ve Dr. Cem Ozansu'nun katılımıyla bir panel düzenledi.

ODTÜ'lü öğrenciler hocalarına destek vermek amacıyla "Ferman YÖK'ün Üniversiteler Bizimdir" yazılı bir pankart ile yürüyüş gerçekleştirdiler.

Yürüyüşün ardından ihraç edilen

ODTÜ'de Rektörlük Seçimleri

ODTÜ'de öğretim üyeleri 676 sayılı KHK ile rektörlük seçimlerinin kaldırılmasına düzenledikleri basın açıklamasıyla tepki gösterdi. Öğrenciler ve üniversite çalışanlarının da destek verdiği açıklamada, üniversitelerin toplum yararına bilgi üretebilmesinin temel koşulunun akademik özerklik olduğu ve bunun sağlanması için yürütülen mücadelenin topluma karşı sorumluk olduğu vurgulandı.

Açıklamayı Mimarlık Bölümü'nden Prof. Dr. Aydan Balamir okudu. Balamir, "Demokrasi, insanlık tarihinin en önemli kazanımlarından biridir. Farklılıklarla bir arada yaşamayı mümkün kılan bu kazanım, sancılı tarihsel süreçler sonunda elde edilmiştir. Bugün ülkemizde demokrasinin sürdürülmesi için yaşamsal öneme sahip kurumlara, parla-

mentoya, yargıya, siyasi partilere ve basın yayın kuruluşlarına kaygı verici siyasi müdahaleler yapıldığına tanık oluyoruz. Bu süreç, son bir haftada yaşadıklarımızla yeni bir evreye girmiş bulunmaktadır. 2547 Sayılı YÖK Yasası'nda tanımlanmış halini dahi yeterli görmediğimiz bu uygulamanın kaldırılmasını demokrasinin toplumsallaşması ve kurumsallaşması açısından kabul edilemez buluyoruz. Üniversite rektörlerinin seçimle belirlenmesini istemek, öğretim elemanları için bir ayrıcalık talebi değildir. Aksine

kamusal bir hizmet olan eğitim-öğretim ve araştırma faaliyetlerinin toplum yararına ve bilimsel bir temelde yapılabilmesinin gereklerindedir. ODTÜ'lü öğretim elemanları olarak talebimiz demokratik, katılımcı, özerk, insan ve doğayla barışık üniversitedir. Bunun sağlanması için mücadele etmeyi, topluma karşı bir sorumluluk ve görev kabul ediyoruz" dedi.

Boğaziçi Öğrencileri Ayakta

Geçtiğimiz günlerde yayınlanan KHK ile rektörlük seçimleri de kaldırıldı. Daha önceden seçilmiş rektörlerin atanmasını kabul etmeyen iktidar işi bir ileri boyuta taşıdı. Artık üniversitelerde akademisyenler rektörlerini de seçemeyecek. Aslında bu yeni bir durum değil. Eğitim sistemine, akademik dünyaya müdahale, bilimin yok sayılması ve gericileşme için gösterilen özel çaba. Zaten önceden hiç eğitim sistemine, üniversite rektörlerinin seçimlerine ya da üniversitelere karşı olmadılar ya neyse. İktidarın üniversitelere müdahalesine karşı öğrenci gençlik bir çok yerde eylemde. En son Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri buna karşı akademisyenlerle ortak açıklama yapıp, özgür ve bağımsız dersler yapmaya başladılar. 'Üniversitemizi Savunuyoruz' adıyla gerçekleştirilen eylemlere okul öğrencileri, akademisyenler, dışardan gelen öğrenciler, destek veriyor.

Yapılan derslerde bilim, edebiyat, felsefe, marksizm üzerine sohbetler ve

tartışmalar gerçekleştiriliyor. Bu tartışmalarda ön plana çıkan düşünce artık eğitim kurumları olan üniversitelerin eğitim yerine artık sermayenin çıkarlarına, gericileşmeye hizmet ettiği. Tartışmalarda bazı akademisyenler burjuvazinin böyle devam ederse artık yakın gelecekte üniversitelere de ihtiyaç duymayacağını belirtiyor. Üniversitelerdeki ezberci, bilimsellikten uzak, elemeci eğitime karşı alternatif olarak sorgulayan, tartışmacı ve nota dayalı olmayan bir eğitim öneriyor. Öğrenciler nöbetlerini müzik dinletileri, tiyatro skeçleri ile devam ettiriyor. Yürütülen tartışmalarda gericileşimin, bağımsızlığın dünyasında akademi oluşturarak bilimi, sanatı, edebiyatı savunmaya devam ediyor.

Öğrenci gençliğin mücadelesi toplumda halklarda bir ses buluyor, fakat yeterince karşılık ve destek buluyor mu? İşte buna cevabımız hayır. Öğrenci gençliğin ileri kesimleri ne zamanki bir bütün olarak işçilerin, emekçi halkların yanında yerini alırsa

o zamanki kendi kurtuluşunun yolunu da açmış olacaktır. Akademik özgürlüklerin devrimle geleceğini söyleyenler olarak şimdi kampüslerde, amfilerde, sokaklarda iktidar mücadelesini büyütme zamanı.

İstanbul'dan Bir DÖB'lü

Başkanlık sistemi için tutuklu HDP milletvekili yeter sayısına ulaşılmasının ardından CHP'de gergin bekle-yiş: "Bizden kaç tane lazım şimdi?" Zaytung

KORE DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ-5

Kore yüz yılda toparlanamaz diyen Amerikan emperyalistlerinin tahminlerinin aksine daha 1960 yılında Kore'deki sınıai üretim ulusal ekonominin yüzde 71'ini oluşturmuş durumdadır. ABD'nin Vietnam'a saldırmasıyla ulusal savunmaya daha fazla kaynak ayırma ihtiyacı doğmuş olsa da 1957-1970 yılları arasında sınıai üretim yılda ortalama yüzde 19.1 oranında artmıştır.

Chollima hareketi ile konut sorunu da çözülmüş, her on dört dakikada bir ev inşa edilmiştir. Bu dönemde Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni ziyaret eden önde gelen İngiliz iktisatçı Joan Robin son şahit olduğu bu gelişmeler karşısında duyduğu şaşkınlığı "Ekonomide Kore mucizesi" sözleriyle ifade etmiştir. Bu terim daha sonra çalışan kitlelerin sömürülmesine ve yoksullaşmasına dayalı bir kalkınma modeli izleyen Güney Kore'ye mal edilmiştir.

Chongsanri Ruhu ve Yöntemi ise tarım alanında başlayan bir idari yapıya verilen isimdir. Burada kitleler ve parti arasındaki çalışma uyumuna çok güzel bir örnek görürüz. Parti görevlileri fabrikalara gider, çalışmalarını bizzat takip eder, gördükleri eksiklikleri tamamlar, işçilerle beraber üretimi artırmak, çalışma koşullarını iyileştirmek için fikir alışverişinde bulunurlar.

Sosyalist devrim Ağustos 1958'de tamamlanmış olsa da fabrikaların idaresinde hala bazı eski yöntemlerin uygulandığı görülmektedir. Fabrikaların idaresi çoğunlukla tek kişinin sorumluluğundaydı. Böyle bir yönetim altında işçilerin kolektif yaratıcılığı ortaya çıkmıyordu. Ayrıca böyle bir sistem çiliğe, öznelliğe, bürokratik yozlaşmaya açıktı. Kim İl Sung "sosyalizmin kapitalist yöntemlerle kurulamayacağını" söyleyerek bu durumu eleştirmiştir.

Bu yapıyı değiştirdikten sonra Kim İl Sung, Aralık 1961'de Taeon Ağır Makine

Fabrikasında on gün boyunca kalarak Taeon Çalışma Sistemini yaratmıştır. Buna göre işçilerin tüm idaresi fabrika parti komitesinin kolektif liderliği tarafından üstleniliyordu. Bu uygulama daha sonra tüm ülkeye yayılmıştır. Böylece gerek tarım gerekse çalışma idaresi alanında sosyalist yapılar oluşturulmuştur.

Chollima Hareketi

reketi, Chongsanri Ruhu ve Yöntemi, Taeon Çalışma Sistemini kısaca özetlediğimizde Kim İl Sung'un kişisel gayretinin önemi hemen fark edilmektedir. Emperyalistlerin iddialarının aksine bu bir "kişi kültü" değil, Kim İl Sung'un çalışma yöntemidir. Yukarıda da gördüğümüz gibi Kim İl Sung sık sık fabrika denetimlerine gitmektedir. Buralarda bazı bürokratların yaptıkları gibi üstünkörü incelemeler sonucunda bir takım soyut, genel önerilerde bulunmuş, gittiği her fabrikada uzun süre kalmış, dikkatli bir incelemeden sonra üretimi, işçiler arasındaki dayanışmayı artıracak, işçilerin yaşam koşullarını iyileştirecek talimatlar vermiştir. Her türlü bürokratinin ve öznelliğin önüne geçmek için işçilerle tartışmış, onlardan öğrenmiş ve kendi önerilerini getirmiştir. Kim İl Sung sa-

dece 1961-1970 yılları arasında fabrikalara 1700 kez denetim ziyareti yapmıştır.

Kim İl Sung tüm ömrünü halkın daha iyi bir yaşam sürmesi için çalışmaya adanmıştır. Kim İl Sung'u "babaları" olarak nitelemektedirler. Bunu yapmaya zorlandıkları için değil. Gerçekten de Kore, Sovyetler Birliği'nin çökmesinden sonraki dönemde yaşanan sıkıntılar yaşanmadan önce yiyecek, konut, giyim, işsizlik, eğitim ve sağlık alanındaki tüm sorunları çözmüştür. Bugün Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde bir santimetrekare toprağı bile boş bırakmayarak tüm ambargo ve baskılara rağmen kahramanca ölüm kalım savaşı vermektedir. 1946 yılında ülkede kişi başına 14 santimetre tekstil ürünü üretilirken, bu rakam 1980'de 50 metreye, 1993 yılında 76 metreye çıkmıştır.

1961-1969 yılları arasında 800.000 konut yapılmıştır. Bugün ülkenin kentleri ve köyleri kültür merkezleri, tiyatrolar, çocukevleri, okullar, kütüphanelerle doludur. 1956 yılında ilkokul, 1958 yılında ortaokul, 1975 yılında ise lise zorunlu hale gelmiştir. Hedef, herkesin üniversite okumasını sağlamak ve böylece kol ve kafa emeği farkını kaldırmaktır. Bugün Kore'de okumak isteyen herkes ücretsiz olarak eğitim görmektedir.

İşsizlik yoktur. İş kazası nedeniyle çalışamayacak durumda olanlara kaza geçirmeden önce aldıkları ücretlerinin yarısı ödenmeye devam eder. Sağlık hizmetleri ücretsizdir. 10.000 kişiye 27 doktor düşer. Günümüzde, Küba dışında hiçbir ülke vatandaşlarına Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti kadar iyi sağlık hizmeti vermemektedir. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti günümüzde sosyalizmin kalelerinden biridir.

[Keith Bennet'in Kore: Pioneer of Communism adlı kitabının Stalin Arşivi çeviri birimi tarafından yapılan özet çevirisidir. (Ekim 2006)]

"Ferman Devletin Üniversiteler Bizimdir!"

KESK'e bağlı Eğitim-Sen üyesi ve "Barış İçin Akademisyenler" grubundan 11 akademisyenin daha OHAL/KHK ile ihraç edilmesini protesto etmek üzere yüzlerce kişi İstanbul Üniversitesi önünde bir araya geldi.

İstanbul Üniversitesi Demokratik Üniversite Girişimi, SES Aksaray Şubesi, Eğitim-Sen İstanbul 6 Nolu Üniversiteler Şubesi, İstanbul Tabip Odası ve Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği'nin çağrısıyla, 3 Kasım günü saat 12.30'da İstanbul Üniversitesi tarihi giriş kapısı önünde bir araya gelinerek "(K)eyfi, (H)ukuksuz, (K)ıyımlara Son! Geri Döneceğiz!" ve "Üniversite Teslim Olmaz" yazılı pankartlar açıldı. "Ferman Devletin, Üniversiteler Bizimdir", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Üniversite Asla-Teslim Olmaz" sloganları atıldı.

OHAL/KHK ile görevden alınan Eğitim Sen İstanbul 6 Nolu Üniversiteler Şubesi üyesi Levent Dölek, "Bizler devletin okullarında okuduk, parasız eğitimden yararlandık. Biz bu halkın parasıyla okuduk ve halkımıza karşı sorumluyuz. Biz bu so-

rumluluğu birilerinin istediği şeyleri söylemeyeceğiz" dedi.

Ülkenin ve coğrafyanın savaşlarla kan gölüne çevrildiğini, bunu yapan emperyalistlerin ise "Endişeliyiz" demesine tepki gösteren emperyalistlerden medet ummadıklarını belirten Dölek, "Biz bu memleketin gerçek sahiplerine, onurlu dik duran insanlarına güveniyoruz. Şu bastığımız Beyazıt Meydanı'nda Turan Emeksiz'in anısı var, Deniz Gezmiş'in anısı var. Biz gücümüzü oradan alıyoruz. Biz gücümüzü Ali İsmaili, Berkinleri doğuran analardan alıyoruz gücümüzü. Biz 15-16 Haziranları yaratan işçi sınıfından, Renault'nun, Tofaş'ın grevci işçilerinden, bu üniversitenin her türlü zorluğa rağmen yükünü omuzlayan taşeron emekçilerinden alıyoruz gücümüzü. Biz kazanacağız. Bizim kazanmamız sadece bizim görevimize dönmemiz, öğrencilerimizle buluşmamız değil. Ülkenin içinde bulunduğu karanlık düşüdüğüümüzde bizlerin işten atılması bir teferruat boyutundadır. Bizim mücadelemiz, iktidarın istibdadına karşı, bu halkın vermekte olduğu özgürlük mücadelesinin bir parçasıdır ve bundan sonra da öyle olacaktır. O yüzden herkes gücüne güvensin, omuz omuza durmaya devam etsin. Kahrolsun istibdat, yaşasın hürriyet. Kahrolsun emperyalizm, yaşasın devrim ve sosyalizm" dedi.

"Ferman Devletin, Üniversiteler Bizimdir", "Faşizme Karşı Omuz Omuz" sloganlarının ardından geçici olarak görevinden uzaklaştırılan eğitim emekçilerinden Zeynep Kıvılcım'ın mesajı okundu.

Öğrenciler adına Kübra Okumuş yaptığı konuşmasında "İstanbul Üniversitesi'nin eğitim

emekçileri, öğrencileri, işçileri bilirler ki, bizim hocalarımız her zaman sermayenin, iktidarın güdümündeki rektörlüğün saldırılarına karşı, bilimsel eğitimi, demokratik kazanımlarımızı ve emeği savundular" dedi. İstanbul Üniversitesi eğitim emekçilerinin her zaman öğrencilerinin yanında olduğunu, 10 Ekim Ankara Katliamı anmasında polislin saldırısında öğrencilere barikat olduklarını belirten Okumuş, "Hocalarımızın görevden alınma nedeni KHK değil, her zaman en önde verdikleri mücadeledir" dedi.

Üniversitenin seçtiği rektör yerine iktidarın tayin ettiği rektör Mahmut Ak'ın bir polis komseri edasıyla görev yaptığını, öğrencilere yönelik saldırıları savunduğunu, tacizcileri koruduğunu belirten Okumuş, "Biz İstanbul Üniversitesi olarak ne bu saldırılara sessiz kalırız, ne de öğretmenlerimizden vazgeçeriz. Biz İstanbul Üniversitesi öğrencileri, iktidarın OHAL ilanını fırsat bilip rektörlüğün işten çıkardığı taşeron işçisi Cemal Bilgin ağabeyimizin yanındayız. Tüm KESK'li öğretmenlerimizin yanındayız. Onların okula dönmesi için mücadele edeceğiz. Bugün hocalarımızı uğurluyorsak da, mücadelemizi yükselteceğiz ve

Öğrenci Gençlik Ve YÖK

Umut Güneş

6 Kasım 1981... Öğrenci gençliğin akademik alanda önünü tıkayan, bilime karşı savaşa kendini adanmış bir kurum olan YÖK'ün (Yüksek Öğretim Kurumu) kuruluş yıldönümü. 1980 darbesi ve sonrası faşizmin Türkiye ve Kürdistan topraklarında kurumsallaşmasını sağladığı, tekelciliğin yani siyasal gericiğin tüm devlet kademelerinde egemen kılındığı ve bunun toplumsal temellerinin de oluşturulduğu bir dönemdir. 1980 darbesi işçi sınıfının örgütlülüklerini dağıtmayı tıpkı diğer faşist ülkelerdeki gibi kendine başat görev olarak belirlemiştir. Sendikalar, gazeteler, dergiler, yayınevleri, dernekler kapatıldı. Binlerce insan tutuklandı, işkenceden geçirildi, katledildi. Faşizmin kurumsallaşması ve tekelcilişmenin önündeki engellerin ortadan kaldırılabilmesi için sermaye sınıfının çözüm yolu darbe oldu. Fakat darbe geçici süreli kalmadı. İktidardakiler siyasal gericiği egemen kılmak için eğitim sisteminde el atmıştır. YÖK öğrenci gericiğin ve eğitim sistemi üzerinde tahakküm kurabilmek için ayrıca okulların sermayenin kontrolüne sunulabilmesi için kurulan bir kurum oldu.

YÖK'ün temel özelliği merkezi devlet aygıtından bağımsız olmamasıdır, bundan kastettiğimiz rektörler okullardaki akademisyenler tarafından seçilmekte, ardından da cumhurbaşkanının onayına sunulmaktaydı, fakat bu demokratik olmayan durum yerini tamamen faşist ve merkezîyetçi bir şekle bıraktı, üniversitelerin akademik kadrosunu belirleyen üniversite yönetimleri de YÖK'den bağımsız hareket edemez. Geçtiğimiz günlerde ilan edilen yeni bir KHK (Kanun Hükmünde Kararname) ile rektörlük seçimleri de kaldırıldı. Artık üniversitelerde demokrat, ilerici, sosyalist akademisyenlerin kadro dışı bırakılması dinci-faşist iktidarın temel yasası oldu. Son süreçte ilerici binlerce eğitimci, akademisyen açığa alındı, okullardan atıldı, işten el çektiler. Bu durum tüm devlet kurumlarında yaşanmakta ve bunun devam edeceği burjuvazinin varlık-yokluk savaşının temel durumlarından biri haline geliyor.

Üniversitelerin sermayeye peşkeş çekilmesi YÖK ile gerçekleşmiştir. Her tekelci sermaye gruplarının diledikleri gibi vakıf üniversitesi kurmasının önu açılmış, hem de üniversitelerdeki gençler şirketlerin kucağına itilmiştir. Fırsat eşitsizliği ve elemeci sistemse geçmişte bugüne emekçi çocuklarına üniversite kapılarını birçok öğrenciye kapatmıştır. YÖK'ün kuruluşundan bugüne kadar her 6 Kasım eylemselliklerle geçen bir gündür. Baskıcı, gerici, demokratik olmayan eğitim sistemine karşı, üniversitelere karşı akademik taleplerle eylemler düzenlenir. Öğrenci gençliğin ileri kesimleri her 6 Kasım'da akademik özgürlük, YÖK'ün kaldırılması, parasız, bilimsel eğitim talebiyle sokaklara döküldü. Akademik özgürlüğün nasıl sağlanacağı, demokratik, bilimsel, parasız, anadilde eğitim gerçekleştirilmesi için ortaya konan pratik öğrenci gençlik alanında farklı yaklaşımları da beraberinde getiriyor. Eğitim sisteminin kaynaklanan sorunların, YÖK'ün akademik taleplerle sürdürülecek bir mücadeleyle kaldırılacağını mı savunacağız ya da bunun sistem sorunu olduğunu eğitimdeki gericileşmenin tekelciliğin iktidarda olduğu siyasal gericiğin tüm devlet kurumlarında egemen olduğu topraklarda çözümün devrim olduğunu mu savunacağız? Bizler DÖB olarak çözümün 'Politik Özgürlükler Kazanılmadan Akademik Özgürlükler Kazanılmaz!' şiarı ile olacağını savunuyoruz. Yani ya proletaryanın, emekçi halkların, Kürt halkının yanında safımızı alacağız ve mücadele vereceğiz. Ya da uzun, dolambaçlı bir yolda çıkmazlara savrulacağız. Nasıl ki emekçi yığınlar bugün bir çıkış yolu arıyorsa öğrenci gençlik de bir çıkış yolu arıyor. Geleceksizlik ve umutsuzluk içinde yaşamaya mahkum bırakılan binlerce genç işçi, öğrenci faşizme karşı birlikte mücadele etmelidir. İşte gerici eğitim sisteminin öğrenci gençliği kendi sarmalında sıkıştırdığı bu günlerde doğru politikalar insanları çekecektir. Şimdi DÖB'ün masaya yumruğunu vurma zamanı!

“MUHALEFET” DEĞİL DEVRİM

Özgür Güven

Sınıflar mücadelesinin bugün geldiği evrede eski üstyapı büyük bir gürlüyle çökmeye, yıkılmaya başladı. Devlet bütün kurumlarıyla parçalanıyor; devlet içindeki iktidar odakları birbirini boğazlıyor. Sermaye, zirvede ortaya çıkan kaosun önüne geçebilmek için topyekün faşizme sarılıyor: daha merkezi ve daha otoriter bir yapıyla egemenliğini sürdürmek istiyor. Karşıt tarafta ise devrim güçleri, proletarya ve halklar eski toplumu yıkmak, yeni ve daha ileri bir topluma geçmek için zora dayalı devrim mücadelesini yükseltiyor.

Burada “devrimci” olmanın, “devrimci” olarak kalmanın tek yolu açık ve net olarak kitleleri iktidar mücadelesine çağırarak; mücadeleye atılan milyonlara iktidar hedefini göstermektir. İktidar hedefi dışındaki ıvrı-zıvrın hedef göstermek kitleleri oyalamak; burjuvaziye kendi güçlerini toparlaması için zaman kazandırmak anlamına gelecektir. Bu tavrı devrime ihanet değilse, proletarya ve halklara güvensizlik, devrime ve devrimin zaferine inancsızlık demektir. Hak, adalet, toplumsal uzlaşma, barış, müzakere vb. reformist hedefler; sendikal özgürlüklerden, akademik özgürlüklerden bahseden propagandif sloganlar dönemi karşılamaya yetmiyor. Proletarya ve halkları devrime çağırılmayan, iktidar hedefini göstermeyen sloganlar çoktan eskikiyip, olaylar tarafından aşıldı.

2013 Haziran halk ayaklanmasından sonra bazı küçük burjuva örgüt ve partiler devrimci durumdan bahsettiler. Ancak bunlar yazdıklarının, söylediklerinin gerçek anlamını bilmiyorlar. Eğer devrimci durum varsa, eğer devrimci durum saptaması yapıyorsa devrime de pratik politika açısından yaklaşmak zorundasın. Devrimin güncelleştigi, pratiğin bir sorunu olduğu bu süreçte, politika üretme tarzından başlayarak, mücadele biçimleri araçlarına, buna uygun örgüt biçimlerine dek her şeyini devrimci duruma göre düzenlemek durumundasındır. Oysa yarım ağız devrimci durum diyenler, aslında Leninist Partinin devrimci görüşlerinin ve olayların bu görüşleri tekrar tekrar doğrulamasının baskısı altında bunu söylüyorlar. Üstelik bunu Leninistlerin tezlerinden tırtıklayarak söylediklerinden, yazdıklarının gerçek anlamını da bilmiyorlar.

Kendi konformist yaşamının içine gömülüp ahkam kesenler, kapalı pencerelerinizi açın, odalarınızın huzur dolu rahat ortamından dışarı çıkın. Gök-gürültüsünü andıran sesleri dinleyin, gerçek dünyaya bakın ve anlamını çözmeye çalışın. 6-8 Ekim serhildanına, bir yıla yakın kent savaşlarına, Cizre bodrumlarına bakın; 15 Temmuz'u bahane ederek emekçi sınıfların, Alevilerin, Kürtlerin yaşadığı mahallelere saldırtılan tosuncuklara bakın, göreceksiniz. Kontrol altında tuttuğu bölgeleri sürekli olarak genişleten Kürdistan gerillasına; kıtalara ve karakollara sıkışan; bir tepe hareketini bir generelle yönetebilen devlet kuvvetlerine bakın göreceksiniz. Devrimci durum ve iç savaş, düzen güçleriyle devrim güçlerinin göğüs göğüse çarpışmalarıyla daha da sertleşerek sürüyor. Proletarya ve halklar açık siyasi eyleme geçeli çok oldu. Devrimci kitlelerin ayaklanmasının yarattığı deprem dalgaları düzenin temellerini sarsmaya devam ediyor. Kürdistan'da eleştiri silahlı çoktan yerini silahların eleştirisine bıraktı. Türkiye'de ise bunun zamanı geldi, geçiyor bile. Devrimci durum saptaması yapmak, bütün bu gerçekleri kabul etmek demektir. Bu, mücadele biçimini, araçlarını ve örgütsel yapını da buna göre düzenlemeyi gerektirir. Oysa küçük burjuva hareket, ısrarla, devrim döneminde de muhalefet olarak kalmayı sürdürüyor (hadi aşırı muhalefet diyelim).

Muhalefet!.. Burjuvazinin sınıf egemenliğinin tehlikede olmadığı olağan dönemlere, parlamentarizme ait bu kavram, tam da şimdi, ayaklanmaların ard arda geldiği; devrimin başladığı, somut bir olgu olarak gündeme geldiği bir süreçte ısrarla kullanılıyor. Üstelik kendisini muhalefet addeden, bu konuda kalmakta ısrar edenlerin bir kısmı bile devrimci durum demek zorunda kalırken, küçük burjuva hareketin neredeyse tamamı kendisini bu kavramla nitelendiriyor. Ayaklanma ve devrim döneminde eskide ısrar ederek devrime sırtlarını dönuyorlar. Devrimin daha da ileriye gitmeye çalıştığı bu süreçte, aşağıdan gelen eylemi yukarıdan eylemle; müthiş bir basınç uygulayan devrimci kitlelerin eylemlerini Geçici Devrim Hükümeti gibi bir iktidar organıyla tamamlayarak devrimi zafere doğru ilerletmek yerine “muhalefet” ediyorlar. İç savaşın sonuç alıcı bir aşamaya geldiği, nihai kapışmaların başladığı; tekeli sermayenin işbaşındaki hükümetinin bile parlamentoyu yok saydığı bir süreç yaşanıyor. Artık soru öngeleri, gensorular bombalarla, silahlı çatışmalarla veriliyor; değişiklik tasarıları devrimci kitle eylemleri, ayaklanmalarla gündeme getiriliyor, sokak savaşlarıyla şekilleniyor. Bu süreçte halen “muhalefet” olmaktan ısrar etmek, en hafif söylemle, işbaşındaki hükümetle birlikte burjuva egemenlik aygıtının zor yoluyla yıkılıp parçalanması gerektiğini anlayamamak demektir.

Devrimin başladığı, karşı devrimin en zayıf, devrimin en güçlü olduğu bir dönemdedir. Burada artık devrimin hedefi, iktidarı almak; eskiyi yıkıp yeniyi kurmaktır, asla “muhalefet” değil. Proletarya ve halklara kendi iktidarları olacak olan emeğin iktidarını kurmalarını, devrimi zafere kadar sürdürmeleri gerektiğini anlatan, somutlaşan sloganlar, politikalar dışında söylenen sözlerin, atılan sloganların artık hiçbir değeri yok.

Tekelci sermaye, devleti ve hükümetiyle birlikte sadece baskı ve terörle ayakta kalabiliyor. 10 Ekim'de görüldüğü gibi bir anma toplantısına bile tahammül edemiyor; devlet terörüyle, polis saldırılarıyla engellemeye çalışıyor. Çünkü onlar, sokaklarda egemen olmanın, olabilmenin anlamını kavradılar. Bu yüzden her fırsatta, proletarya başta olmak üzere Kürt halkının ve Alevilerin yaşadığı emekçi mahallelerine tosuncuklarını saldırtıyor; emekçi yığınları, devrim güçlerini sindirmeye çalışıyorlar. Oysa 15 Temmuz'da ve hemen sonrasında Aleviler başta olmak üzere bu saldırılara karşı emekçi yığınlar derhal harekete geçtiler, faşist sürüleri mahallelerine sokmadılar. Şimdi kendi can güvenliklerini almak, yaşamlarını sürdürebilmek için tedbirler alıyor, “yeni” yöntemlere başvuruyor, silahlanıp örgütlenmeye yöneliyorlar.

Burada “öncü”nün cevap vermesi gereken soru, şimdi şudur: başlamış olan devrimi zafere taşımak için ne yapmak gerekiyor? Devrim ateşini körüklemek, ayaklanmayı beslemek için ne yapılmalı? İktidarın ele geçirilmesiyle birlikte ivedi olarak yapılması gerekenler nelerdir ve bunlar nasıl yapılacak? Eskinin yerine ne konulacak?

Bu sorulara açık ve net olarak cevap verebilen tek bir parti var: Leninist Parti. Bütün Leninistler şimdi bu cevapları proletaryanın saflarına taşımak, Kürt halkının, Alevilerin yüreğine ve beynine yerleştirmek için harekete geçmelidir. Bütün olanakları ve bütün güçleriyle tam bir seferberlik içinde ileri atılmalıdır. Bunu başarmak devrimi başarmaktır.

FAZLA MESAI-4

ULUSLARARASI İŞGÜCÜ KANUNU

Uluslararası İşgücü yasası nedir?

Yasa, uluslararası işgücüne ilişkin politikaların belirlenmesi, uygulanması, izlenmesi ile yabancılara verilecek çalışma izni ve çalışma izni muafiyetlerine dair iş ve işlemlerde izlenecek usul ve esasları, yetki ve sorumlulukları ve uluslararası işgücü alanındaki hak ve yükümlülükleri düzenliyor.

Neleri kapsar?

Yasa, Türkiye'de çalışmak için başvuruda bulunan veya çalışan, bir işveren yanında mesleki eğitim görmek üzere başvuruda bulunan veya çalışmaya izinli, staj yapmak üzere başvuruda bulunan veya staj yapan yabancılar ile Türkiye'de geçici nitelikte hizmet sunumu amacıyla bulunan sınırlanmış hizmet sunucusu yabancılara ve yabancı çalıştıran veya çalıştırmak üzere başvuruda bulunan gerçek ve tüzel kişileri kapsıyor.

Neler getiriyor?

Bu düzenleme, Darbe girişimi öncesi meclisten geri çekilen ama sonra tekrar Meclis Plan Bütçe Komisyonunda görüşülmesine başlanan, “Kara Para Aklama” düzenlemesi ile ilişkili olduğu gibi,

Yatırım adı altında meslek mensuplarının kontrolsüz ve denetimsiz çalıştırılmasının önünü açıyor, imza yetkisine de sahip olacak olan kişilerin yaptığı işlerden sorumlu tutulmayacakları bir hal alıyor.

Yabancıların hizmet sunması veya çalışmasında hiçbir denetim veya kural olmayacak.

Yasa mimar, mühendis, plancılar ve hekimleri etkiliyor.

Düzenleme ile ilgili çekinceler nelerdir?

Hizmet sunumunda vatandaşta değil yabancıya öncelik veriliyor.

Vatandaş için aradığı koşulları ya-

bancından istemiyor.

Mühendislik, mimarlık, hekimlik vb. hizmetlerde yabancılarda akademik ve mesleki yeterlilik aramıyor.

Vergi ödemelerine gerek olmaksızın, yabancılardan uzaktan (ülkeye gelmeden) hizmet sunmasını sağlıyor.

Yabancıların serbest meslek mensubu olarak kendi ad ve namlarına kolayca hizmet sunmalarının önünü açarak haksız rekabet ortamı yaratıyor.

Yabancılara, nitelikleri bir yana, çalışma ve ikamet izni dahi almalarına gerek kalmaksızın muafiyet tanıyor.

Kamu yararına dernek ve vergi muafiyeti olan vakıflarda yabancılara çalışma iznine tabi olmadan çalışma hakkı veriyor.

Özel İstihdam Büroları'nın benzer işlevini üstlenen ‘Yetkili Aracı Kurum’lar yabancılardan çalışma izni başvurusunda bulunabiliyor.

Mühendislik, mimarlık, şehir planlama meslek grupları için ilgili bakanlıklardan ön izin aranmazken meslek örgütlerinden söz edilmiyor.

Yabancı işçiye ilk başvurusunda en çok 1 yıl süre ile izin verilecek. Aynı iş yerinde çalışması halinde çalışma süresi önce 2 yıl, daha sonra 3 yıl uzatılabilecek. İşverenin değişmesi halinde süre en çok 1 yıl uzayabiliyor. Bu durum işçileri patrona tam bağımlı hale getirecek bir düzenleme.

Profesyonel meslek mensubu yabancılara bağımsız çalışma izni verilebilecek. Bağımsız çalışma iznine sahip olanlara çalışma süresi kısıtlamaları yok.

Yabancı mühendislik, mimarlık hizmetleriyle ilgili açığa çıkacak sorunlar, mağduriyetler, tehlikelerle ilgili soruşturma ve denetim fiilen yapılamaz hale gelecek.

**Devam edecek....
DEVRİMCİ HUKUKÇULAR**

fazla mesai

- **kıralık işçilik yasası**
- **kıdem tazminatının fona devri**
- **uluslararası işgücü yasası**
- **ulusal varlık fonu**
- **bireysel emeklilik sistemi**

DEVRİMCİ HUKUKÇULAR

İhraçları Direnişle Karşılacağız!

Batman'da KESK Batman Şubeler Platformu üyeleri 31 Ekim günü Eğitim-Sen Batman Şubesi önünde saat 17.00'de bir araya gelerek Olağanüstü Hal kapsamında çıkartılan 675 sayılı Kanun Hükümünde Kararname'yle

kamu emekçilerinin görevden alınmasını protesto etti. “Baskı, Sürgün Görevden Almalarla Asla Teslim Olmayacağız” yazılı pankart açan KESK Batman Şubeler Platformu üyeleri, çıkarılan KHK ile sağlık alanında 2774, eğitim alanında 2220 kamu personelinin ihraç edildiğini söyledi. Sadece Batman'da Eğitim Sen yönetimi dahil 36 eğitim sen üyesi eğitim emekçisi ve DİVES'ten 14 kişinin ihraç edildiğini söyleyen KESK'liler, “Bu keyfi ve hukuksuz idare biçimi OHAL'e yaslanarak genişletilmiş ve şimdi başkanlık davatmasıyla daha da netleşmiştir. Bu intikamcı ve hukuksuz dayatmalar karşısında kamu emekçileri olarak hukukun bizleri yok saydığı her yerde meşru direnme hakkımızı sonuna kadar kullanacağız kimsenin şüphesi olmamalıdır” dediler.

İhraç edilen ve açığa alınan sağlık ve eğitim emekçilerinin yerini güvencesiz koşullarda personel alımı yapıldığını söyleyen KESK, kamu personel rejimindeki köklü değişimin ne olduğunun açıkça ortaya çıktığını ve mülakat adı altında kadrolaşma gerçekleştirildiğini, emekçilerin güvencesizleştirildiğini aktardı.

Özgür basına yönelik darbenin, avukatlara sınırlamanın, hakimlere tutuklama kolaylığının bu KHK ile getirildiğini, kamuda liyakat değil, mülakat; kadrolu değil, sözlümelik istihdamla geçildiğini, devlet memurluğundan çıkarma hükümlerinin esnetildiğini söyleyen KESK, “Yani devlet parti bütünlüşmesi tamamlanmış oldu” dedi.

“Hukuksuzluğu kurala dönüştüren, antidemokratik uygulamaları demokrasi diye yutturmaya çalışan, barışı istenmemesi gereken bir talep olarak sunan AKP iktidarının son KHK ile birlikte yapmış olduğu kavga davetine vereceğimiz cevap nettir.

Davetiniz kabulümüzdir. Bugünden başlayarak direniş bayrağını işyerlerine, kent meydanlarına taşıyacağız” diyen KESK, “İşimize geri dönene ve bizim olanı alana kadar mücadele edeceğiz” diyerek basın açıklamasını bitirdi.

“İşimi İstiyorum” Dedi, 2 Kez Gözaltına Alındı

Çerkezköy Belediyesi'nde otoparkta çalışmakta olan Salih Savaş, yaklaşık bir ay önce “Daralmaya gidiyoruz” denilerek işten çıkarılmıştı. Fakat Salih Savaş'ın işten çıkarılmasının ertesi günü, yerine iki kişi işe başlatıldı. “Bu nasıl küçülme, beni işten çıkarıp yerime iki kişi işe alınıyor” diyerek işine geri dönebilmek için çözüm aramaya başladı.

Salih Savaş, bir çok CHP'li üyeye mağduriyetini anlatarak yardımcı olmalarını istedi. Tekirdağ Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Albayrak'la da görüşen Savaş, “Hallederiz”

cevabını aldığı fakat aradan bir ay geçmesine rağmen herhangi olumlu bir gelişme olmadı. İşine geri dönmek için yaptığı görüşmelerden sonuç alamayan Salih Savaş, 4 Kasım Cuma günü “Direne Direne Kazanacağız”, “Belediye İşten Çıkardı İşimi İstiyorum” yazılı dövizlerle Çerkezköy Belediyesi önünde eyleme geçti. Belediye Başkan Yardımcısı polis çağırınca, arkadan kelepçelenerek işkenceyle gözaltına alındı.

Tek başına işine dönme mücadelesi veren Salih Savaş kamuoyundan destek beklediğini belirterek “Ben işçiyim işimi istiyorum” dedim anlamadılar ve işkence yaparak götürdüler. Emeğe duyarlı tüm dostların desteğine ihtiyacım var.” dedi.

9 Kasım günü kendisiyle telefonla irtibat kurduğumuz Salih Savaş, o gün yine dövizleriyle Çerkezköy Belediyesi önünde beklerken gözaltına alınarak Çerkezköy İstasyon Karakolu'na götürüldüğünü söyledi. Gözaltına alındığında Belediye önünde kimsenin olmadığını belirten Salih Savaş, “Tek başıma burada bekliyorum. Çevrede kimse olmadığı için gözaltına alınışından kimsenin haberi de olmuyor. Emekten yana olan dostların desteğine ihtiyacım var” dedi.

Belediyelerine Kayyum Atanan İşçiler İş Bıraktı

Dersim'de iş bırakma eylemi DİSK, Dersim Belediyesi önünde, KHK ile 28 belediyeye kayyum atanmasına ilişkin 31 Ekim günü bir basın açıklaması düzenledi. Belediyenin hizmet binası önünde yapılan eyleme, Dersim Belediyesi eş başkanları ve milletvekilleri ile tüm belediye çalışanları katıldı.

Eylemde konuşan DİSK Şube Eş Başkanı Yılmaz, AKP'nin iktidarını işçilerin, emekçilerin haklarını gasp ederek sürdürmeye çalıştığını belirterek, bunu engelleyeceklerini söyledi.

Amed Büyükşehir Belediyesi eş başkanları Gültaş Kışanak ve Firat Anlı'nın tu-

tuklanmalarını da asla kabullenmeyeceklerini ifade eden Yılmaz, “Eş başkanlarımızın korsanvari bir şekilde gözaltına alınması, tutuklanması ve belediye binasına yönelik abluka ve işgal girişimi bardağı taşıyan son damla olmuştur” dedi.

Eylem, alkış ve sloganların eşliğinde sonlandırıldı.

1 Kasım günü de Mardin'de işçiler kayyuma karşı iş bıraktı ve belediyelerine kayyum atanmasını, Amed Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanlarının tutuklanmasını protesto etti.

Genel-İş Sendikası üyesi işçiler, Büyükşehir Belediyesi hizmet binası önünde

yaptıkları basın açıklaması ile bir günlük iş bırakma eylemini duyurdu. Açıklamaya, Büyükşehir Belediyesi, DİSK/Genel-İş Mardin Şube Eşbaşkanı ve belediye çalışanları katıldı.

DİSK Genel-İş Mardin Şube Eşbaşkanı Emine Esen, 15 Temmuz askeri darbe girişimi sonrası mevcut iktidarın emekçilere yönelik baskılarını artırdığını belirterek, mevcut iktidarını ve meşruiyetini işçilerin haklarını gasp ederek sürdürmeye çalıştığını söyledi. Ancak yapılan tüm bu baskılara karşı kendilerinin hiçbir zaman boyun eğmeyeceğini ifade eden Esen, “Bizde başkısıle bile boyun eğilmez” dedi.

İZBAN Demiryolu İşçileri Grevde

İZBAN ile Demiryol-İş Sendikası arasında anlaşmaya varılmaması üzerine 8 Kasım Salı sabah 04.00 itibarıyla işçiler tüm istasyonlara "Bu işyerinde grev var" pankartı astı. İZBAN seferlerinin yapılmaması sabah saatlerinde İzmir'in trafiğini büyük ölçüde etkiledi. Çünkü İZBAN günde ortalama 300-350 bin yolcuyla gideceği yere ulaştıran bir toplu taşıma aracı.

İzmir'de sabah yola çıkanlar Aliğa- Torbalı arası 38 istasyonda "Bu işyerinde grev vardır" pankartıyla karşılaştılar.

İZBAN'ın çalışmaması nedeniyle İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin önlem için otobüs seferlerini arttırması ise trafik sıkışıklığına yol açtı.

TCDD ve İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin ortak işletmesi olan İZBAN A.Ş ile Demiryol-İş Sendikası 6 Haziran'dan bu yana toplu sözleşmede anlaşma sağlayamadı.

Eyleme Türk-İş 3. Bölge Temsilcisi Süleyman Yıldırım ve konfederasyonlara bağlı sendikaların şube Başkanları da katılarak destek verdi.

Demiryol-İş Sendikası, İzmirliilerin mağduriyet yaşamaması için diyaloga açık olduklarını TCDD ve Belediye'nin taleplerini karşılama halinde anlaşma sağlanacağını belirtti.

İZBAN işçilerinin greve çıkış nedeni ise ücretlerinin iyileştirilmesi. Çünkü İZBAN işçilerinden bir kısmının ücretleri aylık sınırının da altında.

Demiryol-İş Sendikası üyesi olan 305 iş-

çinin tümünün greve katıldığı İZBAN'da 105 işçi asgari ücretle çalışırken, en yüksek ücret ise brüt 2056 TL, yani işçinin eline 1500-1600 TL civarında bir ücret geçiyor. Makinistlerin aldıkları ücret ise brüt 1990TL.

Kamu işletmelerinde çalışanların iyi çalışma koşullarında oldukları ve iyi maaş aldıkları algısı bulunduğunu belirten Demiryol-İş Şube Sekreteri Hamdullah Giral, İZBAN işçilerinin ücretleri çok düşük olduğunu ve İZBAN'ın yaptığı açıklamalarla halka yanlış bilgilendirdiğini belirtti.

TİS taslağındaki ilk tekliflerinden yüzde 24 düzeyine indiklerini dile getiren Giral, İZBAN'ın teklifinin ise yüzde 11 olduğunu belirtti. Açlık sınırının altında bir ücretle çalıştırılan işçilerin veriminin de düştüğünü, işçilerin evlerine huzursuz gittiğini ifade eden Giral, "Biz yüzde 100 zam istemiyoruz. Biraz daha kaliteli bir yaşamı olsun, çocuğuna biraz daha fazla harcılık verebilsin istiyoruz. Bunun neti 1734 liraya geliyor. 80 gün olan ikramiyemizi 90 gün istedik. Büyükşehir Belediyesi bünyesinde 110-112 gün ikramiyesi olan var" dedi.

İZBAN ise İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin, grev süresince elindeki tüm imkanları seferber ederek İZBAN güzergahındaki ESHOT ve İZULAŞ otobüs seferleri ve İZDENİZ'e bağlı vapur seferlerini arttıracağını söyledi.

Büyükşehir Belediyesi, greve çıkan İZBAN işçilerinin taleplerinin karşılanması durumunda ise bunun yolcu biletlerine yansıtılabileceğini belirterek kamuoyunun greve tepki göstermesine neden olacak bir açıklamayla grev kırılcılığı yaptı.

İZBAN Grevi Üzerine

İzmir'de Demiryol-İş Sendikası ile İZBAN arasındaki Toplu İş Sözleşmesi sürecinde anlaşmazlık olması sonucu greve gideceklerini açıklayan Demiryol-İş Sendikası'na bağlı 304 kişi 8 Kasım günü greve çıktılar.

Mücadele Birliği Gazetesi okurları grevin 2. gününde grevde olan İZBAN işçilerini Alsancak İstasyonunda ziyaret etti.

İşçilerle yapılan sohbetlerde sık sık kazanım sağlanana kadar grevi devam ettireceklerini belirten işçi kadınlar "Geri adım atarsak sonraki süreçlerde hiçbir kazanım elde edemeyiz. 304 kişi greve gitme kararı almıştık ve tam kadro grevdeyiz" dediler.

Ziyaret esnasında Mücadele Birliği Gazetesi adına görüştüğümüz grev sözcüsü ve aynı zamanda işyeri temsilcisi Mücahit Yavuz ile grev süreci üzerine konuştuk. Bu grevin tek sebebinin son yapılan Toplu İş Sözleşmesi olmadığını belirten Mücahit Yavuz, "Yılların vermiş olduğu birikimden dolayı, yönetiminin biz çalışanlar adına gerekli sağduyuyu göstermemesinden kaynaklı greve çıktık" dedi ve greve çıkmanın zorunluluk haline gelmiş olduğunu vurguladı. Yavuz maaşlara yapılan yüzde 15 oranındaki zammın iyi bir oran olarak görüldüğünü, ancak taban ücretlerinin çok düşük olmasından kaynaklı zammın maaşa yansımadağını belirtti. Taleplerini taban ücretlerinin yükseltilmesi ve rahat, huzurlu bir yaşam olarak ortaya koyan Yavuz, amaçlarının İzmir halkını mağdur etmek olmadığını sık sık vurguladı. Patronların kamuoyunu farklı şekilde yönlendirdiğini, yüzde 15 oranındaki zammı duyan insanların greve desteğinin, bakış açısının değiştiğini belirten Yavuz, özgür basın aracılığıyla İzmir halkını daha duyarlı olmaya ve greve destek olmaya çağırdı.

Mücadele Birliği / İzmir

İZBAN Grev Kırılcılığa Başladı

İZBAN işçilerinin grevi tam katılımıyla sürerken, 3. günde İZBAN grev kırılcılığı yaparak taşeron makinistlere işbaşı yaptırdı.

Tüm demiryolu işçilerinin katıldığı grevi kırmak için İZBAN yönetimi aşeron şirket aracılığıyla 14 taşeron işçi ve makinistle Aliğa-Çiğli arasında tren seferlerini başlattı. Toplam 9 durak arasında sefer yapan İZBAN'ın grev kırılcılığına Demiryol İş Sendikası tepki gösterdi.

İzmir Büyükşehir Belediyesi ise grev başladığı gün otobüs ve vapur seferlerini arttırarak İzmir halkına "İZBAN işçilerinin taleplerinin karşılanması durumunda bilet ücretlerinin arttırılması gerekeceği" açıklamalarıyla grev kırılcılığa başlamıştı.

Belediye, otobüs şoförlerinin izinlerini de iptal ederek fazla mesai yapmalarını istedi.

Msc/Medlog İşçilerinden Grev Desteği

Msc/Medlog Lojistik'te İzmir işletmesinde işten atılan DİSK Nakliyat-İş Sendikası üyesi işçiler 70 gündür işlerine dönme için mücadele ediyor.

Msc/Medlog işçileri 10 Kasım günü, grevlerinin

üçüncü gününde olan İZBAN İşçileriyle dayanışmak için İZBAN Alsancak İstasyonu'ndaydı.

Msc/Medlog işçileri adına konuşan Nakliyat-İş Sendikası İzmir Bölge sorumlusu Zeki Olkun MSC/MEDLOG direnişçilerinin 70 gündür sendikaları, hakları ve ekmekleri için direndiklerini, ekmek davasının dünyanın en haklı davası olduğunu belirterek, grevdeki işçilerin de haklarına, ekmeklerine sahip çıktığını ve sendika olarak da bu greve sonuna kadar sahip çıkarak destek olacaklarını söyledi.

Milletvekilleri İçin Yürüyen Emaar İşçilerine Gözaltı

Üsküdar Çamlıca'da bulunan Emaar Square şantiyesinde 6 Kasım günü yüzlerce işçi HDP bayrakları da taşıyarak HDP milletvekillerinin tutuklanmasını protesto etti. Öğle saatlerinde "HDP Halktır Halk Burada", Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Vekillime Dokunma", "Direne Direne"

Kazanacağız", "HDP'ye Uzanan Eller Kırılсын" sloganları atarak Emaar Satış Ofisine dek yürüyüş yaptı.

İşçiler yürüyüşün ardından şantiyeye dönerek işlerine devam ettiler.

Fakat akşam şantiye çıkışında ve ertesi gün öğle saatlerine olmak üzere 19 işçinin gözaltına alınarak Üsküdar İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldükleri öğrenildi.

8 Kasım günü işçiler ifade vermek üzere Çağlayan'daki İstanbul Adliyesi'ne götürüldü. İşçilerin "yasadışı gösteri yapmak" suçlamasıyla gözaltına alındıkları için savcılık "terör soruşturması" kapsamında gözaltı süresini 48 saat uzattı. Tekrar Üsküdar İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldüler.

Gece yarısında 8 işçinin serbest bırakıldığı ve diğer 11 işçinin de 10 Kasım sabahı tekrar adliyeye ifade vermeye gidecekleri öğrenildi. 9 Kasım öğle saatlerinde ise 5 işçi daha gözaltına alındı. Tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edilen 15 işçi, 10 Kasım günü denetimli serbestlik ile serbest bırakıldı.

Yürüyüşe katılan pek çok işçinin birkaç ay önce Kürt illerinden geldikleri ve HDP'ye yönelik saldırılara, gözaltı ve tutuklamalara sessiz kalamadıkları öğrenilirken, işçiler gözaltı sırasında da hakaretlere ve darba maruz kaldıklarını anlattılar.

Güney Kürdistan'da Öğretmenler Boykotta

Güney Kürdistan'da öğretmenler ve memurlar, geçtiğimiz yıl maaşlarının ödenmemesi sebebiyle sık sık eylem ve boykot yapmış, greve gitmişlerdi. Bu yıl da eylemler sürüyor.

Aylardır maaşlarını alamayan öğretmenler, yine boykotta. Öğretmenler, 2 Kasım günü de birçok merkezde alanlara çıkarak taleplerinin karşılanmasını istedi ve öğretmenlik mesleğinin itibarsızlaştırılmasına tepki gösterdi.

KDP denetiminde bulunan Hewlêr, Zaxo, Duhok gibi kentlerde memur ve öğretmenlerin maaşları ödenirken, Silêmani, Helepçe gibi kentlerde ise aylardır maaşlar ödenmiyor.

Başta Süleymaniye, Halepçe ve Germiyan olmak üzere birçok bölgede öğretmenler alanlara çıktı, gasp edilen haklarını istedi.

Süleymaniye'de Protestocu Öğretmenler Meclisi öncülüğünde memurlar, 1 Kasım günü Batı Eğitim Müdürlüğü'nden Genel Eğitim Müdürlüğü'ne kadar yürüyüş yaptı ve Eğitim Müdürlüğü Yetkilisi'nin dışarı çıkarak tutum belirlemesini talep etti. Dışarıya çıkıp eylemciler ve halkla konuşan yetkili, talepleri desteklediklerini ve kendilerine boykot devam edip etmemeleri konusunda bir şey demeyeceklerini söyledi. Aynı saatlerde Salim Caddesi'nde de yüzlerce öğretmen ve memur yürüdü.

Halepçe ve Germiyan'da düzenlenen protesto eylemleri, Raperin bölgesinde de gerçekleştirildi. Raperin bölgesinde Ranyalı öğretmenler, talepleri yerine getirilinceye kadar boykota devam edeceklerini ifade etti.

Avrupa Kadın Konferansı

...baştarafı 12. sayfada...

20% azaldığını, merkezileşmeyle birlikte iş alanlarının düşürüldüğünü ve en önemlisi bakım işinde kadınların daha çok çalıştığını ve bu da kadınların işsizlikle daha fazla yüz yüze kaldığını gösteriyor.

Rusya'dan bir katılımcı, herkesi gelecek yıl St. Petersburg'da yapılacak Ekim Devriminin 100. yıldönümü kutlamalarına davet etti. Rusya'nın Ekim Devriminin getirdiklerini kaybetmeye başladığını, tekrardan savaşmayı öğrenmeleri gerektiğini söyledi.

Almanya'nın büyük sendikalarından Verdi'nin bir üyesi olan bir katılımcı, "bizler 1 milyon kadını temsil eden bir sendikamız üyesiyiz ve sizleri destekleyeceğiz" mesajını verdi.

Ulusal Meclisin çıkardığı kararlar şöyle:

1 Mayıs, 8 Mart ve 25 Kasım gibi mücadele günü olarak kabul gören günlere bir de bu yıl 12 Kasım'a denk gelen Çevre Kirliliğiyle Mücadele Günü de eklenmiştir.

Enternasyonal ilişkilerin sürdürülebilir olabilmesi için yollar aranmalıdır.

Genç kadınların gelişimi için sorumluluk alınacaktır.

Dünya Barış Hareketi desteklenmelidir.

2017/2018' de bir Teori Semineri düzenlenecektir

Kadınların kendilerini savunmayı öğreneceği kurslar düzenlenecektir.

Almanya'da düzenlenen 12. Frauenpolitischer Ratschlag (Kadın politikaları önerileri toplantısı) Kasım 2018 yapılmasına karar verilmiştir.

Ulusal Meclis Toplantısı, Courage Kadın Grubunun 25. Yaş Günü kutlamalarıyla sona erdi.

Avrupa Konferansı

6 Kasım'da düzenlenen Dünya kadınlarının Avrupa Konferansı, toplamda 12 oy sahibi ülkenin katılımıyla gerçekleşti. Bunlar; Almanya, İsviçre, İspanya, Makedonya, Sırbistan, Ukrayna, Fransa, Hollanda, Yunanistan, Arnavutluk, Bosna-Hersek, Polonya.

Her ülke Nepal'de alınan kararları kendi ülkelerinde nasıl pratiğe geçirdiğini, ülkelerindeki kadın sorunlarını ve kadın hareketinin sorunlarını yinelediler.

İspanya'dan katılan metal sektöründen işçi bir delege, sendikacı olduğunu ve ülkedeki işçi kadınların sorunlarını dile getirdi.

Hollanda'dan temizlik ve bakım işçilerinin sendikası olan delege de yine işçi kadınların sorunlarını ortaya koymaya çalıştı.

Ukraynalı delege Sovyetler Birliğinin dağılmasından sonra ülkenin bir ekonomik çöküşü girdiğini, kadınların erkeklerle oranla yüzde ellisinin çalıştığını, ama kadınlar kayıt dışı çalıştığı için bu sayının gerçekte daha fazla olduğunu, kadınların erkeklerden yüzde 35 daha az ücret aldıklarını, kadın hareketinin Ukrayna'da var olduğunu, feminist hareketlerin pratikte bir etkileri olmadığını söyledi.

Bosna Hersek ile ilgili sunumu "Susunluğa bitirin" hareketinden olan, kendisi de savaşta toplu tecavüze uğrayan kadınlardan olan bir delege yaptı.

Sırbistanlı delege, ülkesindeki Roma ve Sinti ırkından olan insanların uğradığı haksızlıkları, aşağılanmaları, toplumda kabul görmediklerini anlattı.

Biz EKA olarak Avrupa Konferansı'na Gözlemci olarak katıldığımız için Konferans üyelerinin kararıyla bizlere Türkiye'deki kadın hareketi ve güncel politik durum hakkında konuşma hakkı tanındı. EKA ve SKB olarak Avrupa Konferansı'na ortak bir önerge sunduk: "Faşist AKP hükümeti HDP Eşbaşkanları Figen Yüksekdağ ve Selahattin Demirtaş'la birlikte 12 milletvekilini gözaltına aldı. Milletvekillerini 9'unu tutukladı. Tutuklanan Milletvekillerinin 5'i kadındır. Özgürlüğü gasp edilen HDP'li Milletvekillerin derhal serbest bırakılmasını ve Kürt halkına, devrimcilere ve sosyalistlere yapılan katliam ve baskıların son bulmasını, bu anlamıyla Avrupa genelinde yapılacak tüm eylemlerde bu vurgunun yapılması gerektiğini" önerge olarak sunduk.

Genç Kadınların sahne aldığı bölümde ise, gençlerin gelecek ile ilgili beklentileri, birlikte verimli çalışma yöntemleri tartışıldı.

Toplantının sonunda Avrupa'da yaşanan gelişmeler göz önüne alındığında şu anki kadın çalışmalarının yeterli olmadığı, bundan sonra daha sıkı birlikte çalışılması gerektiği, birlikte hareket etmenin imkanlarının yaratılması gerektiği ve Genç Kadınların daha fazla desteklenmesi gerektiği sonuçları çıkarıldı.

Bizler Avrupa Konferansı'nın ardından Konferans salonundan ayrıldık. Dünya kadınlarının işi daha bitmemiştir. 7-9 Kasım aralığında sürecek olan Dünya Koordinatörler toplantısı da yine aynı salonda yapılacak.

EKA/Almanya

Koyê'de boykot

Hewlêr'e bağlı Koyê'de çok sayıda öğretmen Koyê Eğitim Müdürlüğü önünde bir araya gelerek basın açıklaması yaptı, maaşların ertelenmesi sisteminin iptal edilmesini ve öğretmenlere yönelik itibarsızlaştırmaya son verilmesini istedi. Öğretmenler, "Bugün burada boykot eyleminin sürekliliğine dikkat çekmek amacıyla toplandı ve bugün hiçbir okulun kapısı açılmadı. Öğretmenlere yönelik yardım sandıklarının hiçbir şekilde kabul etmiyoruz, çünkü öğretmenlerin talep ve ihtiyaçlarını karşılamak hükümetin görevidir" diyor.

MİLYONLARIN PARTİ TUTUMU VE BİLİNGİ

Umut Çakır

"Kısaca devrimci ilerleyiş, kendi doğrudan trajikomik kazanımlarıyla kendine yol açmadı, güçlü birleşik bir karşı-devrimi ortaya çıkartarak, yıkıcı partinin kendisi ile savaşarak gerçekten devrimci bir parti durumuna geldiği bir hasım yaratarak kendine yol açtı" (Marx, Fransa'da Sınıf Savaşları, 32)

Kışanak ve Anlı'nın gözetilmesinden sonra yaşananlar, ciddi bir alarm sayılmalıdır. Ama kimin için? Çanlar egemenler için mi yoksa emekçi halk kitleleri için mi çalıyor? Yüzeydeki görüntüye takılıp kalanlar durumu elbette devrim adına bir felaket biçiminde resmediyorlar. Böyleleri emekçileri halen daha Züğürt Ağa filminde gördükleri marabalarla karıştırıyorlar. Öyle ya, 26 belediyeye kayyum atandı, ses çıkmadı; radyolar, televizyonlar, gazeteler kapandı, yine yeterli tepki yok. Ve sıra Kürdistan'ın siyasi başkentine geldi, aynı durum devrimi "mevzi" adını verdikleri trajikomik kazanımların liste uzunluğuna bakarak ölçenler için ne umutsuz gelişmeler böyle. Burada modern zaman atasözlerinden birini hatırlamak gerek: Kendinizi bir kuyunun dibinde bulduysanız, artık kazmayı kesin.

Kuyunun dibindekileri orada bırakalım ve modern sınıf ilişkileri temelinde mücadelenin dengelerine ve devrimin hangi kanallardan ilerlediğine bakalım. Şu üç olgu trajikomik kazanımlar listesinden çok daha kesin biçimde devrimin ilerleyişine dair bir kanaat oluşturmaya yeter. Faşist aygıtın lime lime dökülüşünün durdurulmaması, dinci-faşist partinin lümpen kesimleri açıktan silahlandırma ya başlaması ve emekçi halk kitlelerinin barışçıl protesto gösterilerinden uzak durması.

Faşist aygıtın durumunu uzun uzun analiz etmeye gerek bile yok, her şey gözümüzün önünde. Hangi egemen sınıf, hem içeride hem dışarıda önüne gelenle savaşa tutuşmuşken, en önemli silahlı güçlerine operasyon üzerine operasyon düzenler? Özel kuvvetler, savaş pilotları, jandarma, emniyet, MİT, halleç pa-muşu misali tasfiye dalgalarına maruz kalıyor. Tekelci sermaye güçsüzlüğünün farkında ve bu durumda onu yıkacak darbenin sadece tabandan değil, ama biz-zat en tepeden bir saray içi entrikadan geleceğinden korkuyor. Sermaye görün-tünün aldatıcılığını herkesten daha iyi bilir, günlük pratiği bu dersi ona vermiştir yeterince. Dinci -faşist partinin yöneticileri, 15 Temmuz'da kendilerine bomba yağdırılanlar aynı masayı paylaşmak zorunda kalıyorlar. MGK'da, kabinede, mecliste ve parti toplantılarında, karşılıklı sahte gülücükler saçıyorlar, birbirlerine kahramanlık plaketteyi sunuyorlar, kibrin budalalığına dönüştüğü hamasetli nutuklar için mikrofonlar önünde birlikte sıraya giriyorlar. Duyabildikleri tek şey kendi seslerinin yankısı. Oysa "gözbebekleri" ordu, boylu boyunca bir dış savaştaydı, ama nedense meydanlar "Musul, Kerkük bizimdir" sloganlarıyla inlemiyordu. Bu yığınlar, karşı-devrimin azgınlaşan kitle tabanına entegre oluyorsa öyleyse onların sessizliğini hayra yormamak gerektiğini sermaye iyi bilir. Bu sessizlik devrimin yenilgisi anlamına gelseydi ne kolay olurdu egemenler arası anlaşma! Ama eli kulağında bekliyorsak patlayacak fırtına, bir elle-riyle tokalaşanlar, diğeriyle ceplerinde silahın kabzasını yoklamak zorunda kalırlar. Asırları aşan yönetici konumuyla sermaye bir kuyunun dibinden değil, topluma yukarıdan bakmayı bilir, görüntünün kendisini aldatmasına izin vermez.

Egemenlerle sıkı ilişki içindeki karşı devrimci güruh da aynı tutum içinde. Silahlanma çabaları boşuna değil, hem tepedeki yeni darbe rüzgarlarına hem de yığınların tekinsiz sessizliğine yönelik korkunun ifadesidir bu. Bu güruh hiçbir zaman faşist aygıttan bağımsız olmadı, onlar ancak sermayenin gücü devrime dış geçiremiyorsa sokaklara inerler. 70'li yıllarda böyle yaptılar, 90'larda faşist aygıtın maaşlı katilleri olmak için özel timleri doldurdular. Ve şimdi lime lime dökülen faşist aygıtın yarattığı büyük boşluğu doldurmaya çalışıyorlar. Çünkü bu kez Gezi'deki gibi çıplak bedenlerle değil, kent savaşçılarıyla karşılaşacaklar. Ne lime lime dökülen ordu ne de budanıp durmaktan bir hal olmuş emniyet teşkilatı güven veriyor. Öyleyse iş başa düştü. Yine de egemenler bu adımı ne denli kritik olduğunun farkında. Silahlanan karşı-devrimci güruh devrimci yığınları da aynı yönde tutum almaya zorlar. Dahası varsa hala uzlaşmacıların bir etkisi böyle bir fırtınada erir gider. Kim dinler artık barışçıl ya da meşru(!) muhalefet çağrılarını; aklı başında hangi emekçi sokakta pompalı tüfikle bekleyen faşist güruhlara rağmen salt "hayır" deme hakkı uğruna kanını dökmeyi devrimci politikadan sayar?

Buradan geldik üçüncü olguya. Defalarca dile getirdik, bir kez daha altını çizelim. Kitle hareketindeki tekinsiz sessizlik, uzlaşmacılığın, parlamentarizmin, ara yolculuğun, her tarakta bezim olsun diyenlerin dört başı mamur iflasıdır, başka bir şey değil. İki yıl önce 6-8 Ekim'i tek bir çağrıyla gerçekleştirenler, bugün Amed gibi siyasi bir başkent belediyesine el konmasına cılız tepkiler veriyorlar. Suçu kendinde görmeyenler elbette başka suçlu ararlar. Ya bu halk bombalardan korkmuştur, ya da 'hendek siyaseti' her şeyi mahvetmiştir. Mademki bomba ve hendekler bu halkın gözünü yıldırdı, o halde yığınlar neden barışçıl, parlamenter çağrılara cevap vermiyorlar? Çok açıktır ki, başta Kürt halkı olmak üzere devrimci yığınlar, uzlaşmacıların peşinden o umutsuz yola yeniden girmeye hiç niyetli değildir.

Durum nettir. Faşist aygıt tel tel dökülüyor, bunu durdurmak için atılan her adım (tasfiye dalgaları, dış savaşı) gücünü daha hızlı tüketiyor; boşluğu doldurmak adına karşı-devrimci lümpen güruhlardan silahlanıyor, tüm bunlara kayıtsız kalmayan devrimci yığınlar bir çıkış bekliyor. Beklenen çıkışın ne olmadığı artık biliniyor. Sermayenin ölüm kalım korkusu tüm ara yolları tıkamıştır. Geriye doğrudan devrimci eylem, sermayeyle tüm köprüleri atmış ve sonuna dek gidecek bir hareket yolu kalıyor. Böyle bir yol, "devrimci etkinlik için gerekli içerik ve materyali kendi konumunda bulan" (Marx) bir sınıf tarafından, proletarya tarafından açılabilir. Proletarya tarih ve güncel olayların etkisiyle bir kez bu konumu elde etti mi, o sınıfın devrimci partisi de, milyonların bilinç ve pratik tutumunda kendi yansımaları bulur.

Devrimci sınıfın kitleleri bir kez kavgaya tutuştuğunda "ezilecek düşmanlar savaşın gereklerinin zorladığı alınacak önlemler ve onu daha ileriye iten kendi eyleminin sonuçları" (Marx) tarafından eğitilir, aydınlatılır. Böylece milyonlar, savaşın belli bir aşamasında proleter bir parti gibi düşünüp tutum almaya başlar. Bu muazzam güçle karşılaştırıldığında, okyanusta bir damla olan Leninist Parti, kuşku yok ki, bir işaretiyle kitleleri ayaklandıramaz, fakat koşulların olgunlaştığı ayaklanmaya yol gösterebilir ve bu denli sert, sonuna dek gitmeye mecbur her isyanda pratik öncülük konumuna erişebilir. Leninist Parti'nin ihtiyaç duyduğu maddi güç, şimdi bizzat devrimci yığınların bilincinde ve pratik tutumunda birikiyor. Yeter ki, bir an dahi, uzlaşmacıların umutsuzluğu kararlılığımızı ve cesaretimizi gölgelemesin. Çünkü kanın oluk oluk aktığı bu denli sert bir iç savaşta yığınlar, kararsızlığın en küçük izini bile affetmezler.

Amed DTK'da Açıklama

Gözetilme alınıp tutuklanan HDP Eş Genel Başkanları ve milletvekilleri için 5 Kasım günü DBP Amed İl Binası önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamaya

HDP milletvekilleri, HDP-DBP MYK üyeleri, DBP'li Belediye Eşbaşkanı, HDP Grup Başkanvekili Çağlar Demirel, DTK Eşbaşkanı Leyla Güven, KJA, Barış Anneleri Meclisi ve çok sayıda kişi katıldı. Açıklama sırasında halk sık sık, "Katil İŞİD İşbirlikçi AKP", "Baskılar bizi Yıldıramaz", "Direne Direne Kazanacağız", "Amed Sizinle Gurur Duyuyor" Ve "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganları attı.

Gözetilme alınıp serbest bırakılan HDP Ankara Milletvekili Sırrı Süreyya Önder ilk konuşmayı yaptı, "Bu topraklar baş eğmedi, eğmemeye de devam edecektir. Egemenlerin sık söylediği Edirne'den Hakkari'ye Van'a kadar bir şey var. Onlar için bu iller ranttır. Bizim içinse cezaevi olarak görülüyor. Bu topraklar bizimdir ve bu hapishanelerle bizi yıldıramaz" dedi.

Ardından konuşan DTK Eşbaşkanı Leyla Güven ise "AKP Kürtler hakkında kararını vermiş. Amacı Kürtleri siyasetten tasfiye etmektir. 2009'da KCK operasyonu yaptılar binlerce kişiyi aldılar zindana attılar. Fakat zindanlar bizi etkilemez. Zindandan dağlara kadar mücadele veriyoruz. HDP halkı için AKP önünde büyük bir mücadele veriyor bunun içinde hedef haline geldi. Kürtler üzerinde katliam yapıp zaman kazanmak istiyor biz bu fırsatı veremeyeceğiz. Sebhat Tuncel gözetilme alındı fakat sloganlarını direnişini eksiltmedi onu kutluyoruz" dedi.

Leyla Güven açıklamayı, "Dünyanın her yerinde Kürtler ayakta. Eşbaşkanların tutuklandığı dönemde Selahattin başkan ev ev gezin diyordu. Bizde ev ev gezip mücadele vereceğiz. Kadınlar olarak da asla boyun eğmeyeceğiz. Gerekirse yine bedel veririz yarın ben de olmayabilirim ama siz varsınız onu biliyorum. Yarın saat 13.00 de DTK'nin önünde arkadaşlarımız özgür olana dek mücadelemize başlayacağız" diyerek bitirdi.

Mutlaka Kazanacağız!

HDP Merkez Yürütme Kurulu ve HDP Meclis Grubu, toplantısını 6 Kasım günü Amed'de yaptı. Ardından basına açıklama yapan Parti Sözcüsü Ayhan Bilgen, "Yasama organındaki çalışmalarımızı durdurmaya karar verdik" dedi.

Kararı okuyan Ayhan Bilgen, özette, iktidarın saldırıları ile sadece demokratik siyasi kazanımları gasp etmeyi, oluşmuş bütün kurum ve kuruluşları tasfiye etmeyi hedeflediğini söyleyerek, "bu hedefte sadece HDP'ye oy vermiş olan 6 milyondan fazla insanımızın siyasi iradesi değil, demokrasi, özgürlük, eşitlik, emeğin hakları, kadın özgürlüğü ve adalet mücadelesini sürdüren, vicdan sahibi ve demokrat milyonlarca yurttaşımız da vardır" dedi.

İktidarın Meclisi işlevsizleştirdiğini vurgulayan Bilgen, Meclis Grubu ve MYK ile yaptıkları tartışma sonucu "yasama organındaki çalışmalarını durdurmaya ve bir kez daha halklarla buluşmaya karar verdik"lerini söyledi.

"Önümüzdeki günlerde ev ev, mahalle mahalle, köy köy, ilçe ilçe, il il dolaşarak halkımızın şikayet ve önerilerini dinleyeceğiz. Bileşenlerimizle, bütün ittifak güçlerimizle, kurum ve kuruluşlarımızla, demokrasi, barış ve emek güçleriyle, sivil toplum örgütleriyle, sendika ve meslek birlikleriyle, inanç gruplarıyla, kadın, gençlik, çevre ve ekoloji hareketleriyle tartışarak önerilerini alacağız."

Tüm bu istişarelerin sonunda, yapılan önerileri değerlendirerek sonuçları kamuoyu ile paylaşacağız. Sadece paylaşmakla kalmayacak, ortaya çıkan öneriler doğrultusunda geleceği birlikte örnek için adımlar atacağız. "Kayyum Cumhuriyeti" karşısında 'Demokratik Cumhuriyet' mücadelesini büyüteceğiz" denilen açıklamada, "Demokratik siyaset alanındaki mücadelemizden geri adım atmayacakları" da belirtildi.

Açıklamayı "Bu gidişe ve uygulamalara boyun eğmeyeceğiz, diktatörlük karşısında demokrasi önerilerimizi yaygınlaştıracacağız. Unutmayalım ki, bizler hepimiz Türkiye'nin umuduyuz, demokrasi ve özgürlük ışığıyız. Bu umudu ve ışığı hep birlikte büyüteceğiz. MUTLAKA KAZANACAGIZ" diyerek sonlandıran HDP, Komisyonlara ve Genel Kurul'a katılmayacaklarını da söyledi.

Bu, faşizmin saldırılarına karşı geç atılmış bir adım. Bu dönemde yapılması gereken, ölü Meclisin tabutuna son çiviye çakmaktır.

Ankara Katliamı Duruşması Yapıldı

10 Ekim Ankara Katliamı duruşması, 7-11 Kasım günlerinde Ankara Adliyesi'nde görüldü. Katledilenlerin yakınları, devrimciler, emek örgütleri her sabah Adliye önünde pankartları ile yerini aldı, ardından duruşmayı izlemeye girdi. 10 Kasım günü ise katliamın 13. ayı olduğundan önce anma yapıldı, ardından duruşmaya girildi.

Duruşmada İŞİD'li katiller dinlendi, çoğu ellerine verilen yazılı savunmayı okudu, savcılık ifadelerini reddetti. Tutuksuz yargılanan İŞİD'lilere de tutuklama kararı çıkarken, katiller için CMK'dan atanan avukatlar savunmak istemediklerini söyleyerek mahkemeden çekildi.

Bir sonraki duruşma 6-7-8-9-10 Şubat 2017 tarihlerinde yapılacaktır.

İstanbul'da Binler Şişli'de

6 Kasım:

HDP İstanbul il ve ilçe örgütleri, eş genel başkanları ve milletvekillerinin tutuklanmasını Şişli Camii önünde protesto etti.

Saat 16.00'da "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "HDP Halktır Halk Burada", "Katil, Hırsız AKP" sloganları ile cami önüne akın eden binler, "Halkın iradesi teslim alınmaz", "Tüm darbelere karşı demokratik direniş", "Eş Başkanlarımıza dokunma" pankartları taşıdı.

HDP İstanbul il yöneticileri ve aralarında Mücadele Birliği'nin de olduğu çok sayıda siyasi yapı Şişli'de bir araya geldi. Polisin sık sık saldıracağına dair yaptığı "Baskılar bizi yıldıramaz", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz", "Biji Berxwedana HDP", "Bê Serok Jiyan Nabe", "Hırsız, Katil AKP" sloganlarıyla karşılıklı buldu.

Eylemde ilk konuşan HDP İstanbul İl Eş Başkanı Doğan Erbaş, Türkiye'de bağımsız ve tarafsız yargı olmadığını söyleyerek, HDP vekillerini ancak halkın yargılayabileceğini söyledi, bu tutuklama-

ların demokrasiye, ortak yaşama, barışa vurulan ağır bir darbe olduğunu söyledi, "Gün direniş günüdür, gün AKP faşizmine karşı mücadeleyi yükseltme günüdür" dedi.

HDP eski Milletvekili Sezai Temeli ise "Edirne, Kandıra F Tipi cezaevlerinden selam ve direniş getirdim" diyerek faşizme karşı dimdik ayakta duracaklarını söyledi ve HDP vekillerinin, "Bizi tutuklasalar da barış mücadelemiz içeride ve dışarıda sürecektir" sözünü hatırlattı.

Konuşmaların ardından HDP adına açıklamayı Özge Akman okudu, tutuklamaların sadece HDP'ye dönük değil, Türkiye'deki bütün demokrasi ve özgürlük güçlerine yönetilmiş bir saldırı niteliği taşıdığını söyledi.

Eylemin ardından Cumhuriyet gazetesine doğru yürüyüşe geçen binlerce kişiye polis saldırdı. "Faşizme karşı omuz omuza" sloganlarını atan kitleye tazyikli su, gaz bombası ve plastik mermiyle saldıran polis, çok sayıda kişiyi darp ederek gözetilme aldı. Polisin saldırısına taşlarla karşılık veren kitle, çöp konteynirleriyle barikat kurdu.

13 Kasım:

HDP'nin İstanbul'da "İrademize Sahip Çıkıyoruz" şiarıyla

yaptığı çağrıda binler yine Şişli Camii önünde toplandı. Aralarında Mücadele Birliği ve Devrimci Öğrenci Birliği'nin de bulunduğu devrimci örgütlerden ve siyasi partilerin destek verdiği eylemde bir

grup faşist "Ne Mutlu Türk'üm Diyene", "Çevik Kuvvet" tezahüratlarıyla provokasyon yapmaya çalışarak HDP'lilere saldırmak istedi, polis araya girerek grubu uzaklaştırırken, HDP'den basın açıklamasını bitirmesini istedi.

HDP İstanbul İl Yöneticisi Yılmaz Yücel, Eşbaşkanları ve milletvekillerinin tutuklanmasına tepkileri göstererek, önceki gün de 370 kurumu kapatarak kendisi gibi düşünmeyen herkesi susturmaya çalıştığını söyledi, bu saldırılar karşısında sessiz kalmayacaklarını söyledi. Polis, diğer konuşmalara izin vermedi; kitlenin dağılması halinde müdahale edileceği anonsu yaptı. Dağılırken polis biber gazı sıkınca kitle bunu "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganları ile karşıladı. Polis bu kez de Cumhuriyet Gazetesinin sokanına yönelik kitleye plastik mermi sıkarak görüntü almaya çalışan gazetecilere de müdahale etmeye çalıştı.

Bu sırada DÖB'lü bir öğrencinin gözüne de plastik mermi isabet etti.

Kadıköy'de Kadın Eylemine Polis Saldırısı

Tutuklanan HDP'li vekilleri sahiplenmek için 6 Kasım günü Kadıköy İskelesine çağrı yapan kadınlara polis saldırdı.

HDP ve HDK Kadın Meclisleri'nin çağrısıyla düzenlenen eylemde, "İrademiz ve geleceğimiz için direniyoruz, buradayız" pankartı açıldı ve basın açıklaması okundu. Ancak basın açıklaması biter bitmez polis kadınlara saldırdı. Gaz bombaları ve tazyikli su ile saldıran polis, çok sayıda kadının yaralanmasına sebep oldu. 16 kişi de gözetilme alındı.

Saldırı esnasında polislerin milletvekili Hüda Kaya'ya da vurması kameralara yakalandı. Polis saldırısı sırasında haber takibi yapan gazeteciler Bengi Su Kömürcü ve Duygu Ciniviz, polisin yaptığı kimlik kontrolü ardından gözetilme alınarak İskele Karakolu'na götürüldü.

Gözetilme alınıp serbest bırakılmalarını beklemek için karakol önüne giderek beklemeye başlayanlar da burada silahlı sivil faşistlerin saldırısına uğradılar. Polis bu saldırıya engel olmadığı gibi, karakol önünde bekleyenlere saldırdı.

Gözetilme alınanlarla ilgilenmek üzere giden avukatlar da polisin saldırısından payına düşeni aldı ve darp edilerek karakoldan atıldılar.

Gece boyunca gözetilme alınanların kaba dayak işkencesine maruz kaldıkları haberleri geldi. Milletvekili Hüda Kaya'nın gözetilme alınan oğlunun ise omurgasının kırıldığı ve gece boyu kelepçeli bir şekilde hastanede tutulduğu öğrenildi.

Gözetilme alınanlar 7 Kasım günü serbest bırakıldılar.

Sesin Karışsın Emegin, Eylemin Ezgilerine

"Sızlıyor zulmün acısı yine tenimde
Umutlu bir sevda yüklü yüreğimizde"

Yaşadığımız her gün yeni bir olayla çıkıyor karşımıza. Emeye ait olan, insana ait olan, geleceğe ait olan ne varsa aramızdan, yanbaşımdan koparılmaya çalışılıyor. İstiyorlar ki nefessiz kalalım, değişmekten değiştirmekten vazgeçelim...İstiyorlar ki karanlığa diz çökelim...

Ama karanlığın gücü yetmiyor aydınlığa. Nasıl ki kapkaranlık bulutlarla gelen her yağmuru arından renklerini dört bir yana saçan gökkuşağı belirir, bizler de öyleyiz umut saçan tomurcuklar gibi... Çünkü yalnız değiliz!

Sen de yalnız değilsin! Birlikte yakalım türkülerimizi... Birlikte omuz verelim halaya... Senin de karışsın sesin emegin,eylemin ezgilerine...

11 Aralık'ta Şişli Kent Kültür Merkezine bekliyoruz...

Uluslararası Havana Bale Festivali'nden...

Küba Ulusal Bale Kuruluşu tarafından düzenlenen 25. Uluslararası Havana Bale Festivali, tüm ihtişamıyla 28 Ekim akşamı Gran Teatro'da başladı.

Açılışta ilk olarak Küba Komünist Partisi'nin (PCC) mesajı okundu. Mesajda partililer uzun yıllardır devrimci sanata büyük emeği geçen Alicia Alonso'yu ve beraberindeki ekibi kutluyor, organizasyonda emeği geçenleri tebrik ediyordu. Partililer sanatın evrenselliğine vurgu yaparak uluslararası alanda Küba halkının bu başarısının sosyalizmden kaynaklı olduğunu çünkü sosyalizmin bilim ve sanat

dostu olduğunu mesajlarında ilettiler.

Açılışta ikinci mesaj, Emekçi Kadınlar'ın da yakın dostu olan Kübalı Kadınlar Federasyonu'ndan (FMC) geldi. Alicia Alonso'ya Kübalı kadınların sanata katılmasında önderlik ettiği ve sosyalist kadınların devrimci ruhunu sanata en güzel şekilde yansıttığı için teşekkürlerini ileten FMC mesajını "Özgür Kadın, Özgür Sanat, Özgür Dünya" sözleri ile sonlandırdı.

Açılışta okunan mesajların ardından Alicia Alonso ile birlikte yüzlerce Kübalı bale öğrencisi, balet ve balerin seyircileri selamlayarak performanslarına başladı. Yaklaşık iki saat süren gösteride 4 ayrı koreografi sergilendi. Her biri, insan vücudunun estetik buluştuğunda nasıl da harikalar yarattığının kanıtıydı. Açılış gösterisini tüm seyircilerin ayakta alkışladığı festival, 6 Kasım akşamına kadar sürecek. Festivale katılan ülkeler ise şöyle; Rusya, Moğolistan, Güney Kore, Arjantin, Uruguay, Porto Riko, Belçika, Fransa, İngiltere, Kolombiya, Venezuela, Hollanda, ABD, İspanya, Kanada.

Mücadele Birliği/Küba

Bulduğumuz Tüm Alanları Ekimleştirme Zamanı

Bugün insanlık tarihinin yeni günlerinin tüm dünya ötekilerine göz kırptığı, kısa çöpün uzun çöpten hakkını aldığı, Paris Barikatlarındaki hayaletin Rusya steplerinde çoğaldığı ve onurun başkaldırısının zafere ulaştığı şanlı Ekim Devrimi'nin 99. yıldönümü.

Zafer günlerinden bu yana tüm dünya ötekileri, ezen ile ezilenin bu savaşında kendi varoluş mücadelesini verirken, o günleri kendine rehber ediniyor. İnsanlık kendini yeniden yaratmak için daha 99 yıl önce kazandığı zaferin büyük mirasıyla yoluna devam ediyor. Lenin Moskova sokaklarında, Lenin Havana caddelerinde, Pyonyang köşelerinde, Lenin Seattle'da, Atina'da, Lenin Rojava'da, İstanbul'da, Lenin tüm dünyada tüm %99'a kurtuluşun anahtarını 1917'de verdi. Üstad Marx ve Engels'in kurtuluş felsefesini

anın pratiğine uygulayarak bizlere yarının müjdesini 99 yıl öncesinden veriyor.

Tarihin sıkıştığı kimi dönemlerde, her şey bitti diyenlere inat, sosyalizm kazanacak diyenler Ekim günlerinin ruhunu tüm dünyada an be an yeşertiyor. Kapitalizmin dünya ölçeğinde yıkılış sürecine girdiği şu depresyon günlerinde, bizler tüm renklerimizle, tüm farklılıklarımızla, tüm varoluş mücadelemizle Ekim'in izinden, Lenin'in rehberliğinde mücadeleyi daha da yükseltecek umudu taşıyoruz ve taşımaya kararlıyız.

Kadınların, LGBTİ+ bireylerin, öğrencilerin, gençlerin, işçilerin, işsizlerin, emekçilerin, tüm ezilen ulus ve ulusal toplulukların, tüm inançların ve inançsızların, özcesi egemen olmayıp iktidarı alarak özgürleşecek tüm tanımların özgürlüğü bulunulan her alanı ekimleştirmekten geçiyor.

Ataerkiyi, fobi temelli ayrımcılıkları, ırkçılığı, mobbingi, mahalle baskısını, gericiği, emek sömürsünü ve faşizmin beslediği tüm damarları kapitalizmi ve emperyalizmi yıkararak yok edecek ve özgürlüğü kendi ellerimizle inşa edeceğiz.

Türk; Kürt özgürleşince, Sünni; Alevi özgürleşince, beyaz yakalı; mavi yakalı özgürleşince, erkek, kadın özgürleşince, tüm cinsiyet kimlikleri ve yönelimleri özgürleşince ancak özgürleşecek. Özgürlük birliğimizden, Ekim'in gösterdiği mücadele kararlılığından geçiyor.

Egemenler ne yaparsa yapsın yenilecekler, beyaz ordular dünyanın hiçbir yerinde kazanamayacaklar. Bizler, yeryüzünün bütün lanetlileri onuru-

muzu, aşkımızı, insanlığımızı ve özgürlüğümüzü örgütleyecek ve mutlaka kazanacağız. Umutsuzluğa yer yok, umut onurumuzda gizli. Dünyanın tüm köşeleri bizim ve bizim olmaya devam edecek.

Yok olan doğaya borcumuz var, kapitalizm yıkılacak ve tüm canlılarla birlikte biz varlığımızı yeniden inşa edeceğiz.

Şimdi bulduğumuz tüm alanları Ekimleştirme zamanı! Şimdi Devrim Zamanı!

99. Yılında şan olsun şanlı Ekim günleri, şan olsun Lenin yoldaş ve Rusya proletaryası, şan olsun Bolşevik partisi!

Özgürlükler Sosyalizmle Gelecek!
Mutlaka Kazanacağız!

Bir Mücadele Birliği Okuru

Burjuva Sendikal Manevralarda Üstün Performans

Turizm Spor Emekçileri Sendikası 3.Olağan Kongresi 5-6 Kasım tarihlerinde gerçekleştirildi. Sendika yöneticileri kongrede, "Mühim olan yemekte kalmaktır, işçi sınıfının çıkarları ise teferruattır" burjuva sendikal anlayışıyla pek çok oyuna başvurdu.

Turizm ve Spor Emekçileri Sendikası (Tüm Emek Sen) 3. Olağan Kongresi 5-6 Kasım 2016 tarihlerinde sendikamızın İstanbul Merter'deki merkezinde yapıldı.

Bir süredir işçilerle sendika yöneticileri arasında yaşanan gerginlik kongrede sendika yöneticilerinin her türlü burjuva sendikal ayak oyunlarına başvurma yeteneklerini sergilediği iki gün sonunda, muhalif işçilerin yönetim, denetim ve disiplin kurullarında yer almasını engelledi.

Olağan Kongre tarihi yaklaşırken sendikamızın iki oteldeki örgütleyicileri olan iki işçinin ihraç edildiği tesadüfen e-devlet hesaplarına baktıklarında öğrenildi.

İki işçinin haklarında hiçbir uyarı olmaksızın tutanak tutulup disiplin kuruluna sevk edilmeksizin ihraç edilmesi aynı zamanda sendika yöneticilerinin, "Aslolan yönetimi elinde tutmak, koltuğu bırakmaktır; işçi sınıfının kurtuluşu mücadelesi teferruattır" siyasi anlayışının ve bir süredir ince ince örülmeye başlanan kongreye hazırlıkların küçük birer parçasıydı.

15 gün önce yapılması gereken kongre "Delege çoğunluğunun sağlanamadığı gerekçesiyle" ertelenmişti. Kongre günü yaşananlar ise Tüm Emek Sen yöneticilerinin "yönetimde kalmak için her yol mübah" anlayışını sergilediği bir kongre oldu.

Sendika yöneticilerinin kongre ilk önerilerinden başlar başlamaz ilk önerilerinin "Tüzük Değişikliği" olması ve bunun için bir "Tüzük Değişikliği Komisyonu" oluşturulması talebi dikkat çekti.

Faaliyet raporunda bizzat işçilerinin sendikaya irtibata geçtiği ve hızla gelişen eylem sırasında yöneticilerinden birinin eylem anında bırakıp gittiği Kafe Kafka'nın ziyaretlerinden birisi olarak yer alması dikkat çekti. Mali Rapor ise öylesine düzmece hazırlanmıştı ki, dönemlik toplam gelir giderler ile genel toplam bile raporda birbirini tutmuyordu.

Kongrede bir başka tartışma konusu ise yöneticilerin "Tüzük değişikliği" dayatmasında bulunmasıydı. Tüzükte yer alan "TİS imzalanmayan işyerlerindeki üyelere aidat alınmayacağı"na ilişkin maddenin değiştirilmesi ve banka kanalıyla düzenli aidat alınması, düzenli aidat ödemeyen işçilerin ihraç edilebileceği ve belli bir üye sayısına ulaşıldığına sendikadaki maaşlı profesyonel sayısının yükseltilmesi şeklinde değiştirilmesi önerildi.

İşçilerin bu öneriye tepkisi ise "işçi sınıfının örgütlenmesi, sınıf bilincinin kazandırılması ve bir takım ekonomik haklarının alınmasını sağlanmasını yönünde bir sendikal çalışmaya, işçilerin gelen ayardan maaş alacak sendika bürokratlarından

oluşmuş bir sendika isteniyor" şeklinde oldu. İki işçinin ihraç edilmesine ilişkin ise "Arkadaşlarımızı atan yöneticilere soruyorum. Bu seçimi kazanır yönetimde kalırsanız Dora Otel, Grand Hyatt Otel veya Çınar Otel işçilerine karşı zafer kazandık mı diyeceksiniz? Kazanırsanız bu kadar pislikten sonra nasıl beraber çalışacağız ve yüzümüze nasıl bakacaksınız?" dedi.

Oylama sonucunda Genel Başkanlığa Erdiç Metin Şin yeniden seçildi. Genel Yönetim Kurulu İbrahim Akseloğlu, Ekrem Sarıoğlu, Emine Bozan ve Muhammed Uysal'dan oluştu.

Denetleme Kurulu Üyeliklerine; Zeki Özhoroz, Hatice Küçükturan ve Muhammed Kırtas seçildi. Disiplin Kurulu Üyeliklerine; Taylan Işıklar, Muhsin Gökhan Kaplan ve Köksal Polat seçildi.

Tüm Emek Sen ile ilgili süreç işçiler ve dayanışma platformu bileşenleri tarafından ayrıntılarıyla kamuoyuyla bir süre daha paylaşılacak. Fakat yaşanan kongre ile yönetimde yer alanlar, işçi sınıfının okulu olması gereken sendikaları, yönetiminde yer alınması gereken bir şirket olarak gördüklerini ortaya

açıkça koymuş oldular.

Yine sendika yönetiminde yer alan kişiler, sendikamızın kuruluşu ve verimli çalışma süreçlerinde gerek işçiler gerekse de dayanışmaya gelenler açısından var olan saygınlıklarını da yitirdi.

Dora Otel eylemlerinin başladığı günden itibaren sendika yöneticileri işçilerin tabiriyle "İhtiyar heyeti"ydi. İşlerin çoğunun genç yaşlarda olması ve sendikal alandaki tecrübeleri nedeniyle işçiler yöneticilere böyle hitap ediyordu. Bir yönetici olarak değil tecrübesizle yol gösteren bir dost abi hatta çok genç işçiler için bir amcaydı "İhtiyar heyeti". İster bir işçinin ister dayanışmaya gelen birinin sorusu, önerisi eleştirisi olsun mutlaka şu söz işçilerden duyuldu: "İhtiyar heyetine de bir sorulum/söyleyelim". Fakat "İhtiyar heyeti"yle bir şey paylaşıldığında da benzeri bir cevap alınırdı: "İşçi arkadaşlara da bir sorulum/söyleyelim. Hele bir bakalım gençler bu işe ne der?" İşçiler ve sendika yöneticilerinin arasındaki bu samimi diyalog herkesçe benimsenmişti. Dayanışma gelenler için de onlar "İhtiyar heyeti"ydi.

Kolektif bir çalışmayla turizm iş kolunda sesini duyurmayı başarmış bir sendikal çalışma bir mücadele süreci yaratıldı. Bu süreci ören, emeği bulunanları yok sayarak, yöneticilerin kongrede yönetimde kalabilmek adına bizzat kendi siyasetlerinden yola çıktılarını da bu oyunlara katmış olmaları, burjuva sendikal anlayışın sadece kişisel bir anlayış olmayıp birebir partilerinin de bu politik bakış açısına sahip olduğunu göstermiş oldu.

Bir işçinin dayanışmaya gelen arkadaşlarına sözleriyle bitirelim:

"(...) başaramadık. Ama bitirmedik. Bir kere buzu kırıp yolu açtık. 20 yıl yaprak kıpırdamamış sektöre ses soluk olduk. Sizler bize güvendesiniz. Bu güvenleri boşa çıkarmayız. Desteğiniz için çok teşekkürler. Biz yolumuza devam edeceğiz".

"KÜBA BEŞLİSİ" ANLATIYOR

Fernando Gonzalez Flor ile kısa bir röportaj için Havana'da çalıştığı kurumu ziyaret ettik. Ona Küba 5'lisi Fernando Gonzalez Flor, Rene Gonzalez Schwert, Antonio Guerrero Rodriguez, Gerardo Hernandez Nordelo ve Ramon Labañino Salazar ile ilgili sorular sorduk.

Küba 5'lisi olarak biliyoruz ama neden ve nasıl bize bunu açıklar mısınız?

Biz uluslararası bir kampanyanın sonucunda Küba 5'lisi olarak anılır olduk. Bu uluslararası kampanyada dünyadaki tüm Küba dostları görev aldı. Çünkü bu mücadele, özgürlük mücadelesiydi. Bu mücadele ABD'de haksız yere yıllarca cezaevinde kalan 5 Kübalı Komünist'in özgürlüğüne kavuşması ve bir arada olduğunda her şeyin başarılabilmesinin göstergesiydi.

Neden ABD'de tutuklu kaldığımızı gelecek olursak, ABD tarafından terörle mücadele kapsamında tutuklandık çünkü onlara göre bizler "teröristtik". ABD'ye karşı terörist plan ve faaliyet içinde olduğumuzu söylediler. Oysa söz konusu olan aşırı sağcı Amerikan-Kübalı bir grubun Küba'ya karşı terör faaliyetleri içinde olmasıydı. Bu insanların aşırı vicdansız fikirleri vardı. Küba halkının sosyal politikasına karşıydılar. ABD'den bağımsız olmamıza karşıydılar. Onların bu fikirleri şiddeti, vahşeti

ve katliamları içeriyordu ki bu 2000 Kübalı'nın ölümüne sebep oldu ki bu grup sadece Küba'ya karşı değil bağımsızlığını kazanmış, insanca yaşamak için mücadele eden herkese, tüm ülkelere ve vatandaşlarına karşıydı. Meksika'daki konsolosluk bombalaması da buna dahildi. Portekiz'deki Küba Büyükelçiliği'nin bombalanması, Küba uçağına saldırıp 77 masum insanın haince öldürülmesi de yine onların saldırısıydı.

Küba 5'lisi olarak bilinen bizler Florida'nın güneyinde bu grubun kampının olduğu yerdeydik. Planlarını öğrenmek, nereye saldıracaklarını, nereden ve nasıl finanse edildiklerini anlamak ve resmileştirmek için oradaydık. Edindiğimiz bilgileri Küba'ya gönderdik. Küba 1998'in Temmuz ayında FBI'a bu insanların takip altına alınması gerektiğini çünkü Küba'ya ve diğer ülkelere karşı terörist eylem planları içerisinde olduklarını iletti. 2 ay sonra ise FBI tarafından onlar değil biz tutuklandık. Bugün hala bu grubun üyeleri ve yöneticisi Luis Posada Carriles ABD'de yaşamakta ve Küba'ya karşı saldırılarını sürdürmekte. Bu yüzden Küba'nın şu an bireylere ihtiyacı var. Bu saldırı planlarının öğrenilebilmesi ve engellenmesi için.

Sizler için Komünist mi Vatandaşlar mı demeliyiz?

Elbette ki komünistim, ben de yoldaşlarım da. Bir vatansız ülkesini korumak isteyebilir. Ama biz sadece ülkemizi değil sosyal sistemimizi, değerlerimizi de korumak ve yaymak niyetindeyiz. Zaten bu yüzden kapitalistler tarafından hapiste tutularak engellenmeye çalışıldık.

Cezaevinde olduğunuz sürece tutukluların ve gardiyanların sizlere olan tutumu nasıldı?

İlkönceleri cezaevinde

tutuklular ve gardiyanlar dava dosyasını pek bilmiyordu, kim olduğumuzu neden orada olduğumuzu anlamadılar. Çünkü oradaki tutuklular ya çete üyesi olmaktan ya uyuşturucu ticaretinden ya da yasadışı iş yapmaktan orada bulunuyordu. Bu insanlar birbirlerini tanırlar yahut davranışlarından anırlar. Bu yüzden onlara çok farklı geldik. Hiç bir kişisel kavgaya dahil olmuyorduk, aksine kitaplarımızı okuyor, mektuplarımızı yazıyor ve bir arada bulduğumuz sürede sakince sohbet ediyorduk. Diğerlerine selam verip nasıl olduklarını sorduğumuzda kim olduğumuzu daha da merak ettiler. Bizimle ilgilenmeye başladılar, çünkü onların durumunda biz ilginçtik. İçimizden birinin Fidel Castro olduğunu düşünenler bile oldu, "Castro'nun adamları" diye seslenenler de, ama hep saygılıydılar bize karşı. Gardiyanlar içinse işleri ilk sırada geliyordu, bize karşı özel olumsuz bir tavırları hiç olmadı. Bir defasında gardiyanlardan biri neden 'bu düşüncede' olduğumuzu bildiğini söyledi, başta anlamadım, meğerse Küba'daki herkesin tek tip düşündüğünü, düşünmek zorunda olduğunu, çünkü Küba'da başka bir düşünceye ve fikre yer olmadığı sanıyorduk. Ona bunun gerçek dışı olduğunu anlattım. Bizler ülkemizdeki her bireyin her türlü fikrine ve düşüncesine insanlık düşmanı olmadığı sürece açığız öyle de olacağız. Çünkü amacımız özgür bir dünya kurmak. Bu konuşmamız dışında pek de farklı bir şey olmadı zira sonuçta her gün 140 tutuklunun bulunduğu bir cezaevinde 8 saat çalışmakla yükümlü insanlar ve evlerine sorunsuz gitmek istiyorlardı. Merak ettiğin konuya gelirsek, gardiyanların yapmadığını FBI her gün yapıyordu. Tüm mektuplarımız, tüm ziyaretçilerimiz, tüm kitaplarımız, ne

yaptığımız, ne konuştuğumuz sürekli takip ediliyordu, sürekli düşmemizi ve vazgeçmemizi beklediler. Belki hala bekliyorlardır. Diye ekliyor ve gülümseyor Fernando.

Küba 5'lisinin son 3 kişisine karşılık Küba'da tutuklu 1 kişi bırakıldı. Sence ABD bunu neden kabul etti? 1 kişiye karşılık 1 kişi de diyebiliriz, öyle değil mi?

Evet öyle de oldu zaten, başta sadece Gerardo için dediler, ama Küba bunu asla kabul etmedi ya hep ya hiç politikası gereği. Küba'da anlayış toplumsal çıkar üzerine kuruludur, ABD'de olduğu gibi bireylerin çıkarları üzerine değil. Kaldı ki burada tutuklu teröristin hizmeti de ABD halkına yönelik değil, oradaki kapitalistlerin ve emperyalistlerin çıkarlarına yönelikti. Oysa bizler insanlığa hizmet için mücadele ediyoruz, zaten bu yüzden de kampanya bu kadar yaygın oldu. İnsanlar gerçekleri görmekte zorlanmadılar. Sonunda da ABD kabul etmek zorunda kaldı, zira Küba'yı çok iyi biliyorlar. Yıllarca bloke politikalarına karşı hangi tavizi ya da boyun eğişi gördüler ki bu konuda görsünler?

Kısa bir sessizliğin ardından gülümsüyor ve ekliyor, "kapitalizmin diyalog ettiği gereği yenilmeye mahkum olduğunu biliyoruz, ne traji-komik değil mi, eninde sonunda yenileceklerini bilecek kadar kapitalistler hatta öyle kapitalistler ki sosyalizmin onlar için bile ne kadar güzel olacağını öngöremiyorlar."

Bundan böyle ABD'ye gidip gelip misin rahatça?

Hayır ne ben ne yoldaşlarım bu koşullarda oraya gidemeyiz. Cezaevinden çıktığımda sanırım 20 defa imza atmam gerekiyor. Zeynep TÜRKMEN

dım buna dair.

Öyle manipüle ediliyor ki oradaki insanlar bizi düşman görüyorlar. Hepsi değil elbet, içlerinde harika insanlar da var bu halkın, sıcakkanlı, iyi kalpli... Biz de o insanların varlığına güveniyoruz zaten. Bir gün gittiğimde sistemin değiştiğini, oradaki insanların özgür ve mutlu olduklarını görmeyi çok isterim. İşte o zaman orada olmaktan çok keyif alabilirim.

Bundan sonra ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Şu anda Küba Halklarla Dostluk Enstitüsü'nde (ICAP) çalışıyorum. Dünyanın bir çok yerinden yoldaşlarla ve Küba dostlarıyla bir araya gelme olanağı sunuyor bu bana ve bu beni çok mutlu ediyor. Yüzlerce mil uzaktan gelen her yoldaş umudumu büyütüyor. Onlarla dayanışma içinde olmak da bana huzur veriyor. Manifestomuzda dair konuşmak ve birlikte hareket etmek en çok özlediğim şeydi. Enternasyonalist mücadele olanağı sunuyor bu enstitü bana. Şimdilik buradayım ama bir gün başka bir görev verilirse tereddütsüz oraya giderim."

Türkiye'de sizler gibi yıllardır cezaevinde olan komünistler var. Onlara dair söylemek istediğin bir şey var mı?

Türkiye'deki tüm komünistlere selamlarımı gönderiyorum. Cezaevindeki yoldaşlara özel olarak söyleyecek bir şeyim yok çünkü onlar da ben de ne düşündüğümüzü, ne yapmamız gerektiğini biliyoruz. Bir gün hep birlikte bir arada olacağımızı biliyoruz. Türkiye'de onlara yoldaşça sarılacağımız günü bekliyoruz.

Zeynep TÜRKMEN
9 Kasım 2016 Havana-KÜBA

AVRUPA KADIN KONFERANSI

Almanya'nın Gelsenkirchen kentinde 5 Kasım'da düzenlenen Ulusal Kadın Meclis toplantısına ve 6 Kasım'da düzenlenen Avrupa Konferansı'na biz de EKA Almanya olarak katıldık. İlk gün Mart 2016'da Nepal'de düzenlenen Kadın Konferansının değerlendirilmesi yapıldı. Açılış konuşmasında Suriye'deki savaş, Türkiye'deki politik durum, Haiti'de yaşanan doğal afet gibi güncel olaylara değinildi. Alman halkının Kürt halkı ile dayanışması gerektiği, bu konuda Almanya devletine ve özelde Angela Merkel'e güvenilemeyeceği vurgulandı.

Ulusal Kadın Meclisi

Ulusal Kadın Meclisine toplam 300 kişi katıldı. Bunların arasında 26 farklı ülkeden delegeler de bulunuyordu. Pazar günü düzenlenecek Avrupa Konferansı ve Pazartesi'den sonra yapılacak Dünya

Koordinatörleri toplantısına katılacak delegeler önceden gelip, ulusal toplantıya da gözlemlemek istemişlerdi.

Ulusal Kadın Meclisi, toplantıya gelmeyen Kürt ve Türk kadınlarının durumundan üzüntü duyduklarını ama onları anladıklarını belirttiler. Kürt halkının o gün tutuklanan HDP Milletvekilleri için bütün Avrupa'da sokakta eylemde olduğunu bildiklerini söylediler. Bizler de Kürt halkı ile aynı anda sokakta olabilmek için, o anda oy birliğiyle alınan kararlar sokakta bir yürüyüş düzenledik. Çok kısa sürede hazırlanan "Erdoğan Faşizmine Karşı Kadın Gücü" yazan pankartımızla sokağa çıktık.

Güncel durumu göz önünden kaçırmadığını gösteren Ulusal Kadın Meclisi, bir de şu anda işten atılmalar nedeniyle eylemde olan Wellpappe işçilerine buradan delege gönderme kararı aldı. Wellpappe'ye gönderilen delegeler döndüklerinde, akşam düzenlenen Courage Kadın Grubu'nun doğum gününe iki işçiyi yanlarında getirmişlerdi. Sahnede konuşan iki işçi, eylemlerindeki kararlılıklarını dile getirdiler ve bizlere başarılar dilediler.

Sabahın ilerleyen saatlerinde, Pazar günü düzenlenecek Avrupa Konferansı

için aday delegeler tanıtıldı ve seçimler yapıldı.

Öğle arasından sonra toplantı, Almanya delegelerinin Nepal'de yapılanlar hakkında verdiği bilgilendirmelerle devam etti. Dünya Kadın Konferansı'na başlangıcından önce giden gönüllülerin yaptığı hazırlık çalışmaları, toplanan bağışlar, Nepal'de alınan bir teori semineri kararı, Kürdistan'a gönderilecek gözlemci kadın delegeler gibi konular da değerlendirildi. Dünya Kadın konferansının hiç bir partiye bağlı olmadan ve gönüllülikle yürütülen enternasyonal bir çalışma olduğu ve büyük bir başarıyla yürütülüp sonuçlandırıldığı vurgulandı.

Nepal'de düzenlenen Dünya Kadın Konferansı'nın bir kararı olarak Kuzey Kürdistan/Türkiye'ye giden delegelerin sunumu, tüm katılanlar tarafından çok ilgi gördü. Sunumun ardından bizler de Almanya EKA olarak bu Ulusal Meclisi ve Avrupa Konferansını selamlayan bildirimizi okuduk.

Daha sonra yapılan tartışma bölümünde kısa söz alan konuşmacılar gördükleri yaşadıkları sorunları anlattılar.

Bir katılımcının müslüman kadınların giydiği burkanın yasaklanması gerektiğini, burkanın kadının ezilmesinin bir

göstergesi olduğunu, bunun Kur'an'da yazmadığını, dini özgürlüğün, insan haklarını ihlal etmediği sürece geçerli olduğunu vurgulaması, bazı katılımcılardan tepki gördü. Bunun üzerine Monika Gertnär Engel (Avrupa Konferansının Koordinatörü) böyle bir yasağa karşı olduğunu, kendisinin bir ateist olduğunu, din ve devletin ayrı olması gerektiğini savunduğunu, ama burkanın kadının duygularıyla da ilgili olduğunu ve yasaklanmasının kadına iyi gelmeyeceğini söyledi.

Yapılan eleştirilerden biri de, Dünya Kadın Konferansında yakalanan ilişkilerin herkes kendi ülkesine döndüğünde unutulduğu, bu ilişkilerin sürdürülmesinin nasıl yapılacağına dair herkesin fikir üretmesi gerektiği vurgulandı. Günlük işlerin yoğunluğundan, bütünü kaçırmak gerektiği belirtildi.

Almanya'nın Hamburg kentinde yaşayan İranlı bir kadın, Almanya'nın pek çok kentinde İran'daki politik tutsak annelerinin sesi olmak için, her Cumartesi bir saatliğine sokakta eylem yaptıklarını, bu annelerle de dayanışması gerektiğini söyledi.

Nepal'den 8 kadın örgütünün birleşimi adına konuşma yapan bir kadın da,

toplantıyı selamlayıp, böyle bir toplantıya katılabildiği için teşekkür etti.

Hindistan'dan toplantıya katılan Chamista, devrimci selamlar getirdiğini, Hindistan'da her gün binlerce kadının öldürüldüğünü, halkın orada askere karşı savaştığını, halkın elinden alınan toprak-

ların monopollere satıldığını anlattı. Hindistan'da askerlere karşı savaşan kadınlar biliyorlar ki, Almanya'da kendilerini düşünen kadınlar var. Sizler de işyerlerinizin kapalı kapılarında grev yaptığımızda bizim gibi savaşan kadınları düşünün. Almanya'da bakım işlerinde çalışan bir işçi, bu alanda yaşadığı sorunları dile getirdi. Hastanelerin merkezleştirildiğini, bununla birlikte yatak sayısının 10-